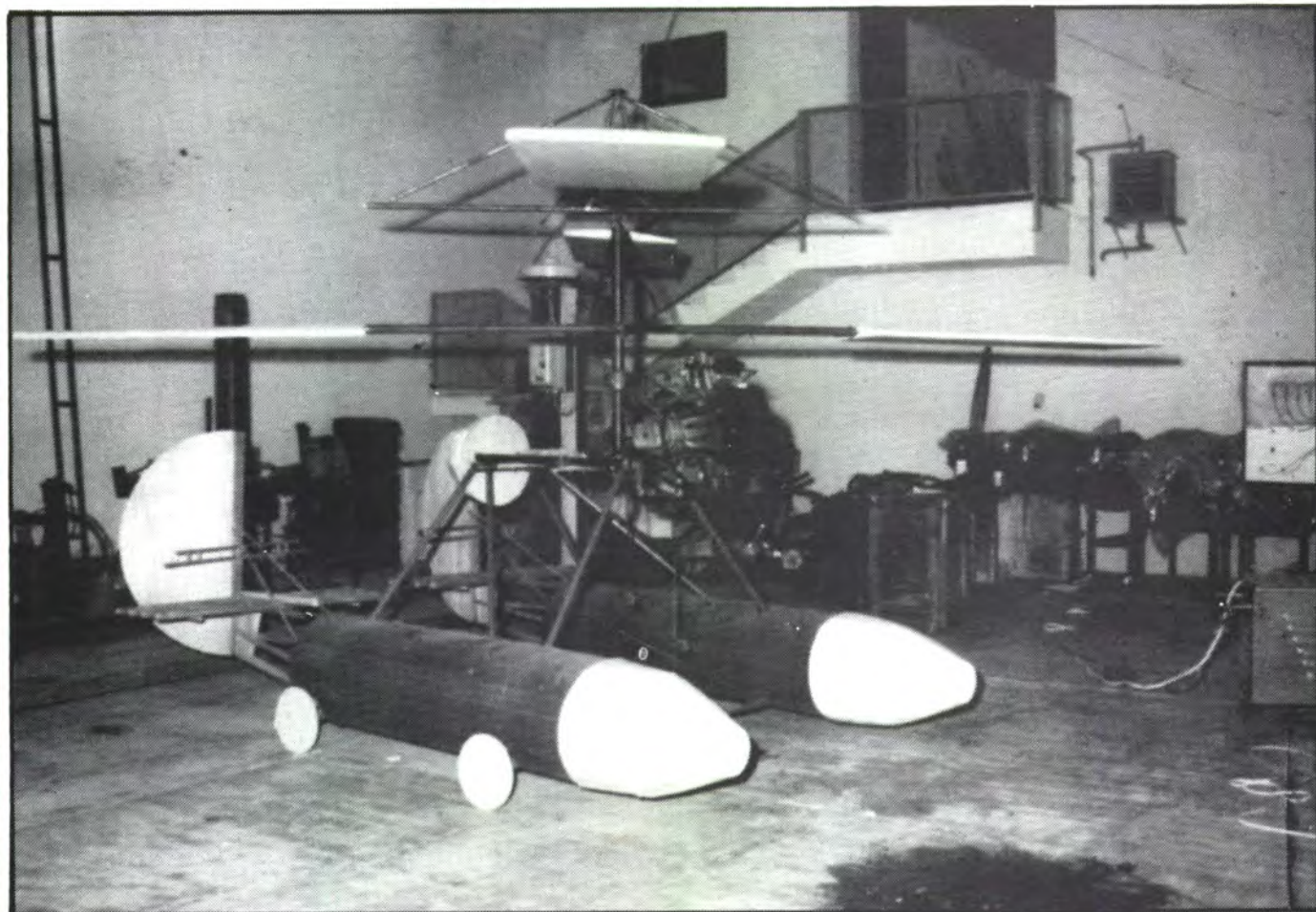

Luchmajor

Núm. 56 - Abril 86

de pinte en ample

Preu: 80 Ptes.

**RECONSTRUCCIO DE L'INVENT D'EN
PERE DE SON GALL A L'IFP**

**NOVA BRIGADA
D'ORDRE PUBLIC**

**LLUM VERDA PER ALS
PARCS AQUATICS DE
S'ARENAL**

Supermercado **DERESA**

Avda. Caballero R. Santmartí, s/n.
(Esq. c./ San Francisco) Teléf. 66 01 78

• **LLUCMAJOR** •

★ **ALIMENTACIO**

★ **DROGUERIA I PERFUMERIA**

**DE TOT EN UNA GRAN EXPOSICIO
DE 800 MTS.2**

**GRAN ASSORTIT
OFERTES ESPECIALS**

SUPER DERESA

**EL SUPERMERCAT DE LLUCMAJOR PER A TOTA
MALLORCA**

Revista mensual
Depòsit Legal PM 350-1981
Any V

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIO I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIXEN:
Catalina Font i
Maties Garcies

COL·LABOREN:
Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Jordi Bayona
Miquel Bezars
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Bartomeu Font
Antoni Garau
Catalina Garau.
Coloma Julia
Antoni Llompart
Miquel Mascaró
Miquel Monserrat
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Joan Socias
Arnau Tomás
Pere F. Torrents
Francesc Verdera

SECCIO ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana

Col·laboren:
Joan B. Garau
Jaume Manresa
Bernat Vadell

FOTOGRAFIES:
M. Clar
Fermín
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:
Edicions Manacor S.A.
Ronda del Puerto, 60

El pensament de la
Revista s'expressa només a
través de l'Editorial

La recuperació de Pere Sastre

Com a inventor, home d'enginy o simple brusquer extravagant (cadascú el veia de manera diferent), la vida de Pere Sastre Obrador, de Son Gall, va estar plagada de dificultats. Els qui el conegueren i els qui convisqueren amb ell encara poden donarnos-en testimoni. També, de les burles i els menyspreus que es guanyà sovint entre els seus conciutadans.

Potser per això, ara, amb certa perspectiva històrica, aquell personatge que segurament no va ser ni el geni solitari a qui els "señoritos" dels despatxos madrilenys li robaven les idees ni l'estrafalari pagès que malgastava la fortuna i fonia la hisenda rere capbuitades inútils, sinó un home enginyós i intel·ligent que no va poder accedir a l'ambient científic i universitari que mereixia i necessitava, ha rebut diversos homenatges simbòlics. Homenatges que en certa manera semblaven destinats a apaivagar la mala consciència col·lectiva que planava damunt Lluçmajor per aquelles burles, per aquells menyspreus i per aquells feixos fets damunt l'esquena d'un Pere Sastre entristit, fracassat i sense un duro.

Si posar el nom a un carrer o un centre educatiu pot haver tengut aquest valor simbòlic —d'altra banda, no menyspreable— segur que no hi pot haver millor homenatge ni recordança que convertir la seva feina en qualche cosa profitosa i didàctica per als joves d'avui. És el que ha fet l'Institut de Formació Professional en engrescar els alumnes a reconstruir el famós "cometagirotión" com a treball pràctic d'un conjunt d'ensenyances oficials.

Si a una poetessa no se l'honora dedicant-li floretes cursis, sinó llegint-la, divulgant-ne l'obra i promovent la llengua i la cultura que ella va viure i estimar, a un inventor o a un home d'enginy tampoc se l'ha d'exaltar amb plaques que tanmateix resten mudes, sinó donant peu a la recerca i a la creativitat entre les noves generacions del poble.

Noticiari local

OBRES A LA PEIXATERIA

La peixateria municipal serà objecte de diverses obres interiors de millora i condicionament, amb la intenció de subsanar les deficiències tècniques que n'havien fet un edifici vell i inadaptat a la normativa vigent sobre establiment de venda alimentària. Amb aquest fi, i durant els mesos que duraran les obres, la venda de peix s'efectuarà en el local municipal situat en el Lloc Sagrat, just on abans partien els autocars de línia de l'empresa Clar. Això no obstant, alguns venedors de peix, han optat, també provisionalment, de traslladar-se a locals que llogaran per compte propi.

VISITA DE LA POLICIA PER AL DNI

El 16 de maig vinent, un equip de la policia vendrà a Lluçmajor per a realitzar els tràmits d'expedició o renovació del D.N.I. Les tasques es realitzaran en els locals públics de costum, on cal acudir-hi amb els tràmits burocràtics previs ja realitzats.

REFORMA CIRCULATORIA PARALITZADA

A la vista de les dificultats que ocasiona el trànsit de vehicles en dos sentits pels carrers Constitució, el Consistori estudià la possibilitat de declarar direcció prohibida des de Ca'n Pruneta fins a la Plaça Espanya i permetre-hi només la circulació de vehicles en sentit cap a Palma, amb caràcter experimental.

Una vegada col·locats els discos, i sense que la disposició entràs en vigor, les queixes dels veïnats i comerciants no es feren esperar. Davant aquest fet, els responsables de la circulació urbana decidiren de

paralitzar la reforma, mentre estudien un altra opció, que possiblement consistirà a prohibir enèrgicament l'aparcament de vehicles en aquesta via. Els carrers Jaume I i Campos segurament també es veurien afectats per les decisions que, en aquest sentit, es prenguin.

ELABORACIO DEL PADRO I EL CENS ELECTORAL

Durant els mesos d'abril i maig, es realitzaran casa per casa, l'elaboració del padró municipal d'habitants i del cens electoral del terme de Lluçmajor.

SENSE IDEES PER A CA'N MATARO

El Consistori ha decidit desestimar l'únic projecte que s'havia presentat en el concurs d'idees convocat per a estudiar què s'ha de fer en el solar de Ca'n Mataró, just devora la Plaça Espanya.

El projecte en qüestió proposava la construcció d'un aparcament subterrani per a vehicles municipals i, a l'exterior, elevar una espècie de teatre descobert o espai per actes públics. També defensava la supressió del tram de carrer que, per davant la peixateria, comunica al Lloc Sagrat amb el carrer Constitució. Rebutjada aquesta proposta hauran de ser els servicis tècnics municipals els que determinin que es pot fer en aquest espai públic.

S'ACATEN LES OBRES DE LA RONDA DE MIGJORN

Les obres realitzades per dotar del suficient enllumenat la Ronda de Migjorn es troben en la recta final. Ja s'han construït els parterres centrals que separen les dues calçades i ara s'hi

col·locaran les faroles, complint així l'antiga reivindicació dels veïnats d'aquesta zona, que celebraren manifestacions de protesta sol·licitant més seguretat per als vianants.

Els treballs de col·locació de cables i parterres s'han perllongat dos mesos i es completaran amb la sembra d'unes plantes.

Per altra banda la Ronda de Ponent també és objecte de millores, en concret el lloc on enllaça amb el camí de Galdent és asfaltat a la fi, (recordem que havíem denunciat en diverses ocasions el mal estat en què es trobava). Així els usuaris i les empreses radicades allà tendran un accés més còmode fins a les seves instal·lacions.

LA BANDA DE MUSICA DE LLUCMAJOR VA ANAR A VALENCIA

El passat dia vint arribà la Banda de Música procedent de València, on havien anat per actuar a les Falles 1986. Arribaren molt cansats, però molt contents de l'experiència i amb moltes ganes de tornar-hi l'any vinent. Dugueren un trofeu molt apreciat i difícil d'aconseguir, explicaren que era un ninot de la Falla, el que la Fallera Major havia indultat perquè el poguessin portar a Lluçmajor, en prova d'agraïment i simpatia cap a la nostra Banda de Música.

El darrer dia, abans de

començar el darrer cercaviles, la Fallera va imposar a la Bandera una cinta amb aquesta inscripció: "La Falla M. Aguilar, M. Panceló y los Centelles a su Banda de Música".

Per aquestes processons de Setmana Santa hem pogut veure l'increment de la Banda en tres nous músics (tres jovenetes), totes procedents de l'Escola de Música.

"SERVEI ESPECIAL D'ORDRE PÚBLIC" DE LA POLICIA MUNICIPAL

El Servei Especial d'Ordre Públic és, segons s'informa als mitjans de comunicació locals i provincials, un nou Servei Públic que pretén tapar el buit que hi havia al nostre terme municipal quan es tractava d'una necessitat ràpida per part de les forces municipals d'ordre públic.

Segons varen explicar a una roda de premsa que tengué lloc a la Casa de la Vila, el que es pretén amb la creació d'aquest grup és un major control de les carreteres i camins del nostre terme, sobretot durant la nit, per tal d'evitar els robatoris que hi ha per foravila. També una altra finalitat primordial del SEOP és acudir immediatament a qualsevol lloc del terme per resoldre els problemes d'ordre públic que es puguin presentar.

Durant el mes que fa que funciona aquest Servei ja s'han realitzat algunes detencions de lladres, gràcies a la col·laboració ciutadana. Col·laboració sense la qual l'eficàcia del servei no seria tan bona com és de desitjar.

Els números de telèfon als quals es pot cridar en cas de necessitat d'ajuda són el 66 17 67 i 66 17 63.

Els membres integrants del SEOP són els Srs. Miquel Albertí, Mateu Quetglas, Joan Quintana, Marc Gelabert, Joan Mas, Rafel Calden-

tey i Jeroni Maternalas.

L'acte de presentació va ser tancat pel Sr. Batle, el qual agrai als

assistents la seva presència i desitjà que els serveis del SEOP estiguessin d'acord amb les es-

perances que hi han posat els organitzadors i amb l'elevada moral dels que l'integren.

RESULTATS DEL REFERENDUM SOBRE L'OTAN.

Col·legis electorals LLUCMAJOR	Electors	Participació votants	SI	NO	Blanc	Nuls
C. Convent	956	489	282	151	37	19
Ca Ses Beates	715	386	224	118	33	11
Casa Cuna	1.103	498	308	154	35	1
Ses Escoles	953	463	270	126	57	10
S'Institut	516	262	181	63	11	7
Es Salon	1.053	471	281	148	37	5
Ca Ses Monges Cor	846	395	205	126	54	10
C. St. Llorenç	798	396	221	130	40	5
C. Ciutat	712	335	202	102	30	1
S'ARENAL						
Vica-	812	440	313	105	16	6
ria.	1.113	617	426	140	33	18
Club	644	328	262	61	5	0
Nàutic	825	411	297	96	18	0
Col·legi	609	269	191	64	14	0
St. Vicenç de Paül	792	373	242	111	17	3
TOTAL	12.447	6.133	3.905	1.695	437	96
o/o respecte als votants		49,2	63,6	27,6	7,1	1,5

UN JOVE TROBAT MORT

Dia 23 de març, a l'escala que conduïa al seu domicili familiar, va ser trobat al cos sense vida del jove de 25 anys Bartomeu Amengual Guasp, després que els seus familiars haguessin donat la veu d'alarma davant la tardança de l'infortunat a comparèixer a l'hora prevista.

Una vegada descobert el cadaver de Bartomeu Amengual els comentaris apuntaven com a causa de la seva mort una desafortunada caiguda per l'escala, emperò els posteriors informes forenses han determinat que es va tractar d'un despreniment cerebral.

PERSONATGES

SOR ISABEL BONNIN, germana de la Caritat morta en l'accident ocorregut prop de Montuïri, juntament amb altres tres monges de la Residència d'Ancians d'Inca, ha estat emotivament recordada per molts de llucmajorers per la seva labor feta en la Casa-Hospici del nostre poble durant una partida d'anys. Recordem que, amb Sor Isabel Font, va ser entrevistada en aquesta revista l'abril del 84 per parlar també de la labor missionera que havien realitzat al Perú.

ANTONI ISERN, jove metge llucmajorer, ha obert un gabinet medico-psicològic al Carrer d'Es Vall, on atén cada dilluns horabaixa per fer-hi reconeixements de permisos d'armes, de conducció, etc. El gabinet ocupa el local que, fins fa poc, tenia l'Associació d'Empresaris, la qual —sota ordres del nou president Julia Salleres— es traslladarà al carer B. Taixaquet, 93, a l'antiga fàbrica del "Ron del Moro".

JAUME ALEMANY, fundador del Club d'Esplai i vicari que fou de la Parròquia, ha estat nomenat assessor tècnic de Joventut dins la Conselleria de Cultura del Govern Balear.

GABRIEL RAMON I ANDREU MARTIN, ex-batles, desapareguts recentment, seran objecte d'algun testimoni oficial de gratitud i reconeixement públic per part de l'actual Consistori, segons acord del ple celebrat el 31 de març.

Casa de la vila

Comissió de Govern del dia 18-3-86

VIVENDES IL·LEGALS.-S'acordà comunicar a 28 propietaris de vivendes construïdes il·legalment, que tenen un mes de termini per tomar pel seu compte les obres realitzades sense permís municipal, ja que, de no fer-ho així, ho farà l'Ajuntament amb despeses a compte del propietari.

REBUTJADA LA CONCESSIO D'OCUPACIO DE DOMINI PUBLIC.-Fou denegat a Pedra Canals Morro la sol·licitud d'ocupació de terrenys de domini públic a Son Verí, confrontant el de Saluet, a S'Arenal, per instal·lar una zona esportiva, al·legant els servicis tècnics que la petició inclou l'ocupació d'una part superior al 5 per cent màxim autoritzat en el Pla General Municipal d'Ordenació Urbana.

OBRES PARTICULARS.- Es concediren 45 permisos d'obres particulars, amb un cobrament previst per taxes municipals de 1.047.790 pessetes.

TRANSPASSOS DE DRETS FUNERARIS.- Es concediren 15 traspassos de drets funeraris, o tombes, a 3.000 pessetes cada un.

VEDATS DE CAÇA.- Aprovació del padró d'imposts sobre vedats de caça, per un total de 1.406.526 ptes.

Es deixà sobre la taula la resolució sobre faltes al treball del peó municipal Pedro Izquierdo Fernández.

NOTA DE LA REDACCIO

L'article "Antoni Mir, Secretari de la Comissió de les Illes" dels mes passat deia que només un 9 per cent de la població entén el català, i havia de dir que només un 9 per cent no l'entén.

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa, 87

Teléfono 66 04 69

LLUCHMAJOR - Mallorca

**PENTA
ASESORES**

AL SEU SERVEI

Centre de càlcul

Comptabilitats

Serveis administratius

Assessoria fiscal i laboral

Plaça d'Espanya, 53- Tel. 66 21 33

Llucmajor

S'Arenal: Reunió antics arenalers

Tomeu Sbert.

Una diada de reunió d'antics arenalers tindrà lloc aquest dissabte dia 5 a l'hotel Solimar. Es una iniciativa de l'Associació de Veïnats de S'Arenal que presideix ara el llucmajorer Antoni Martí. Es pretén reunir gent arenalera que va néixer o no a S'Arenal, però que té relació amb la localitat, de fa una trentena d'anys. Gent que vingué a S'Arenal o que se'n va anar de S'Arenal però que de qualche manera sempre ha tingut relació directa en el caminar i la fabulosa transformació d'una zona que d'esser senzilla convivència d'humils pescadors, trencadors, garriguers o caçadors ha passat a complex internacional de turisme.

AIGUA POTABLE. En el capítol d'inversions per aquest any, segons em manifestà Sebastià Artigues, tinent de batle llucmajorer, està previst fer un segon pou de captació d'aigües potables a "Son Monjo". Aquesta obra es considera imprescindible, ja que una avaria greu o altra cosa problemàtica al sondeig que ja existeix, duria a S'Arenal de Llucmajor i a les urbanitzacions una manca d'aigua canalitzada de la qual cosa es ressentiria desastrosament tothom, però en particular la indústria hotelera. La inversió a realitzar serà, si es duu a efecte, d'uns sis milions de pessetes.

INAUGURACIO. Fou inaugurada la nova "Sala Ba-

hía" (abans Cine Roma), baix la direcció i propietat de Gabriel Palmer Fluixà. Hi assistí el batle de Llucmajor, Antoni Zanolguera acompanyat dels regidors Antoni Monserrat, i Joan Perelló. La "Sala Bahía" presenta una lloable novetat. Es pretén oferir al públic espectacles de caire netament cultural, entre altres coses, conferències, cine instructiu, congressos, programes musicals, recepcions, col·loquis, balls regionals i altres programes típics de les illes demostracions de diferents esports, en directe.

PRINCESA SOFIA. No podem passar per alt fer al·lució a la meravellosa manifestació esportiva de la mar que hem tingut durant uns dies, amb la celebració de les proves corresponents a organitzar el Club Nàutic S'Arenal amb motiu de la celebració a Mallorca del "Trofeu Princesa Sofia", de vela. S'Arenal per uns dies ha estat un centre de la vela competitiva a nivell internacional. Per al pròxim mes de juny tenim un campionat d'Espanya i la primera quinzena de juliol un campionat del món. Dues manifestacions de vertadera altura pensant amb els aspectes esportius i també, per què no, de caràcter promocio-

PREMI. La "Cadena Sol" concedeix un premi cada mes a les entitats, associacions o persones que més destaquin dins l'aspecte

de promoció o actuació positiva per la bona imatge de Mallorca, pensant amb el turisme nacional o internacional. El mes passat el premi fou concedit a l'Associació d'Hotelers de la Platja de Palma, Can Pastilla i S'Arenal en particular i entre altres coses per la bona organització del "Carnaval Platja de Palma-86", pels esforços i superació davant les grans dificultats sorgides, a darrera hora inclòs el desfavorable mal temps i pluja.

EN LA JUBILACIO DE TONI MUÑOZ.

Avui en Toni Muñoz, que ja tens regal passatge, et volem rendir homenatge, mos duus molts anys
d'avantatge
i d'això t pots sentir orgullós.

Es un dia que convida a dirt-e amb sinceritat, ara que estàs jubilat i per lo bé que t'has portat, disfruta tu de sa vida.

Conserva s'esperit noble, te pots sentir molt content, tants d'anys de servir a sa gent
t'has fet un amic des poble i amic de s'Ajuntament.

Toni Muñoz Aguiló no pareix ver, i ha arribat ets un home jubilat, emperò, és que sa veritat, des d'ara viuràs millor.

Ja no podràs dir per vici quan tu parlis des servici de que te sentis queixós, disfruta, Toni, gustós es fruit des teu sacrifici.

Ningú ja et podrà arrestar i enviar-te a S'Estanyol, tu podràs dir per consol que ara hi vas de sol a sol per fer vegàs i a pescar.

Noltros et veim tant content que et donam s'enhorabona però... ves viu que sa dona no et mandi com a madona molt més que s'Ajuntament.

Toni Muñoz Aguiló no vagis més de cançons, i a ses pròximes eleccions, has de fer un fet de ronyons i sortir batle de Llucmajor.

Seria molt gros això en Muñoz a s'Alcaldia, i lo que seria més bo és que cada mes, de bon cor, sa paga ell mos pujaria...

Emperò, i per no fer embulls, ses bromes tornaré arrera, per dir-vos dins aquest truí: No tenim més batle avui que és el senyor Zanolguera.

I, com una dolça contesta, a dir-vos a tots se presta en dia tan benvolgut: Que molts d'anys, i amb

salut
poguem fer sa nostra festa!

Tomeu Sbert
Març de 1986 - Cala Pi.

Gloses dites pel seu autor, en el dinar de companyonia dels components de la Policia Municipal de Llucmajor, el dia del Sant Angel de la Guarda. El jubilat Toni Muñoz, rebé per altra part un Diploma d'honor que li entregà el batle Zanolguera i una placa que donà el delegat de la Policia Municipal J. Puigserver. Enhorabona.

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

Un dels parcs aquàtics de S'Arenal, declarat d'interés social

Com a mínim un dels dos projectes de construcció de parcs aquàtics a les immediacions de S'Arenal ha estat declarat "projecte d'interés social" per part de la Comissió Provincial d'Urbanisme. D'aquesta manera, però a l'esperar que la C.P.U. informi oficialment el nostre Ajuntament de la decisió presa, el Consistori tindrà via lliure per a atorgar la llicència d'Obres a unes construccions dins terrenys que, segons el P.G.O.U., són, en principi, sòl rústic no urbanitzable. Ara, amb la declaració com a projecte d'interés social, no hi ha dificultats legals per a autoritzar la construcció en aquesta zona rústica.

SON VERÍ I SON GRANADA.

El procés administratiu per a aixecar dos parcs aquàtics als voltants de S'Arenal començà fa uns mesos quan a la Casa de la Vila entraren dues sol·licituds amb projectes més o menys semblants. Un —el de més envergadura— era el presentat per Palma Parc S.A. i ubicar a Son Verí d'Abaix, en les immediacions de la nova carretera s'Arenal - Cala Blava.

L'altra petició era la presentada per Lluç Tomàs Munar per situar el complex recreatiu en qüestió dins Son Granada, entre Cala Blava i "Las Palmeras".

Un i altre projecte, amb l'informe favorable de

l'Ajuntament, foren remesos a la C.P.U. perquè dictaminàs sobre la declaració d'interés social. Aquesta ja s'ha produït i, segons les informacions aparegudes en la premsa ciutadana, sembla com si només afectàs el primer dels projectes, mentre l'altre quedaria relegat en un segon terme no se sap bé per quins motius. L'altra possibilitat és que la declaració faci referència als dos projectes. De totes maneres, per esbrinar-ho definitivament, caldrà esperar la comunicació oficial que

ha de rebre l'Ajuntament de part de la C.P.U.

La construcció dels parcs anava avalada per la Conselleria de Turisme, la CAEB i l'Associació d'Hotelers de la Platja de Palma. Per ara, de manera pública i oficial, no s'han alçat veus en contra.

600 MILIONS D'INVERSIÓ.

El projecte de Palma Parc, a construir dins Son Verí, del Sr. Roses, té una extensió de 125.000 metres

quadrats. La inversió prevista se situa entorn dels 600 milions de pessetes, amb unes expectatives de creació de prop d'un centenar de llocs de feina, segons fonts de l'empresa promotora.

L'existència d'una gran concentració hotelera i la proximitat de Palma han fet que els promotors es fixassin en S'Arenal per ubicar-hi els seus projectes. Ara per ara, aquesta zona de Son Verí està ocupada per antigues pedreres i per pinars on s'ha anat depositant fems i bagatge.

L'AIGUA: ATRACTIU I PROBLEMA.

Els parcs aquàtics tenen la seva raó de ser en l'exportació de l'aigua com a atractiu. En un parc aquàtic es concentren tobogans, piscines de diversa mena, rius artificials, solàrium, zona de jocs, jardins, àrea comercial, cafeteria, restaurant i altres entreteniments per al turisme de masses. El funcionament només és previst per a l'estiu. Actualment només n'existeix un, de parc, a Benidorm.

Sens dubte l'obtenció d'aigua suficient perquè funcioni un complex d'aquesta envergadura és un dels elements claus del projecte. Sembla ser, emperò, que tal extrem no preocupa els promotors, confiats com estan de la suficiència dels pous que abastiran d'aigua, independentment de la xarxa general de distribució.

EL SALO DE PERRUQUERIA I BELLESA DE LES

GERMANES PUIGSERVER

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:
De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19

C/. Orient, 2 - Tel. 66 02 87

LLUCMAJOR

PUB

THE BASEMENT

EL SOTANO

Calle Barceña 26

LLUCMAJOR

Llucmajor i els corbs

"Cada minut que passa desapareix una espècie animal o vegetal, es perden 42 hectàrees de vegetació natural i 28 nins menors de 5 anys moren de malnutrició i pobresa. Som la generació més afortunada de quantes han poblat la Terra, perquè posseïm la ciència suficient per a crear el paradís, i, malgrat això, l'únic que se'n ocorre és robar el nostre propi futur i el dels nostres fills" David J. Bellamy. Biòleg.

Persones més velles que jo m'han contat com era l'Arenal abans del meu naixement. He provat d'imaginar-ho, de traslladar-hi imatges dels pocs grans arells que malviuen a Mallorca com zones d'una treva no gaire rigorosa enmig d'una batalla plena de crims, he provat d'endevinar l'olor de mar i pins a alguna marciada foto en blanc i negre; però no me'n record: mai no he sentit cantar les xigarres de S'Arenal.

El que sí record és quan les cases eren baixes, amb terrats i columnes que no tapaven la mar... és com un somni de luxe serè i esvaït. Perquè l'Arenal que més he conegut, l'únic que coneixen els més joves que jo, és aquest igual a qualsevol suburbi de qualsevol ciutat del món, on l'únic que hi ha de cosmopolita és la misèria travestida de consum i untada de bronzejador.

De l'Estanyol record quan davallar fins a la farola era tota una aventura dins la nit estiuenca, a les barques els bastava amb els macs llisos de la vorera i es podia entrar a peu pla dins la mar. Després hi han fet un club nàutic de ciment, una plaça amb mitja barca de pedra, una església de tòmbola, Son Bieló... i encara podem estar contents: no és S'Arenal, ni hi ha Superport a l'Estalella.

També record Cala Pi net, sense escales de formigó ni caramells de fens sobre l'arena. I podríem continuar per la costa, fins a Cala Blava (abans cala Mosques) o Son Verí. Trobarem una pigota d'urbanitzacions que tuden paisatges i no estan aprofitades ni al 20 per cent.

O quan foravila era un lloc distints, obert, poblat de màgies o ocells, sense fils de ferro ni "bovadilles";

quan encara era possible imaginar-hi aventures, pensar projectes d'agricultures noves o collir les carxofes madures sense que les t'hagués fotudes el xaleter de veïnat, el mateix que et desfà els marges per cercar caragols. Abans que una inadmissible falta de planificació, afegida a l'exagerada permissivitat d'uns polítics castres que sols es recorden de la llei quan els convé, permetés la plaga de cassetes xarones fins a la formació de sub-barriades que qualsevol dia hauran adquirit drets i començaran a demanar (llavors sí que duran lleis en la mà) i ja li correreu darrera amb un pa calent al benefici econòmic pel poble.

Així i tot ens quedaven les penyes de Migjorn, com lleons de pedra, com gegants, quasi deesses. La marina esclatant de vides diminutes dins la seva sòbria aparença d'eixutor, semblada de bel·leses polifòniques, de plaers exquisits per a les ànimes sensibles, pels que saben mirar el món com una floració de gaudis possibles i compatibles amb la vida enlloc de com una bèstia llesta per a esser escortada. La Marina semblada de missatges de l'ahir, de les barriques de roter fins als jaciments arqueològics que signifiquen un immens potencial de sabers, troballes, aventures de l'intel·lecte (malgrat que ja s'hi hagin comès passades de tractor i remolc: delictes). Però ara pareix que una empresa d'origen desconegut ha decidit que els llucmajorers del present i del futur ja no podran gaudir mai més de res d'això perquè els seus accionistes necessiten amb urgència augmentar les seves riqueses.

Però el més gros —i paradoxalment, no el més

sorprenent— és que tant al Govern Autònom com a l'Ajuntament de Llucmajor els va beníssim.

Malgrat que la Comissió Provincial d'Urbanisme hi hagi posat objeccions; malgrat que l'Institut d'Estudis Ecològics consideri que la zona és d'un elevat valor dins la quasi esborrada natura de Mallorca; malgrat que el Col·legi d'Arquitectes de les Balears, així com el GOB, s'hi oposi; malgrat que se sàpiga que l'extracció d'aigua per a les 12.000 persones que ocuparan la urbanització (si no s'atura com les altres el 20 per cent quan el mal ja estigui fet) alterarà de manera irreversible l'estructura dels aqüífers i el subsol de la zona; malgrat que s'hi oposin historiadors i arqueòlegs; malgrat que s'hagin de fer, un altre cop, jocs de mans amb les lleis per a solucionar el problema de les aigües brutes...

I l'actual consistori —que tal volta no sap d'on ha de treure els doblers per a anar-se pujant els sous tan ben guanyats— no sols ho aprova sense cap mania ni cap vot en contra, si no que fins i tot (per més burla i afronta) abans hi havia empenyorat com a garantia els doblers de tots els llucmajorers. Com si no haguéssim trevelat prou vegades amb la mateixa "bovadilla", com si l'Arenal no fos un cementiri vuit mesos cada any, com si a l'estiu hi obrissen tots els hotels, s'omplissin tots els bars de turistes carregats de duros per gastar, com si despatxassin a rompre tots els suenirs, com si la majoria de les urbanitzacions de Llucmajor fossin molt més que un tros de terra tuda, trinxetjada de carrers buits, o que xarones aglomera-

cions de misèria estufada, com si ja no haguéssim malvenut massa de la nostra terra, de noltros mateixos... i llavors diuen que estimen Llucmajor!

Tenc por d'anar a mirar la mar a Capocorb o a Cala Beltran. Tenc por que la claror del Sol ja ni hi sigui més com l'esguard d'una àguila salvatge reflectit dins el blau d'una mar de turqueses vives, bategant. Tenc por de descobrir que ja és com la mirada de tèrboles verdors desconcertades i tristes d'un simi de zoològic, paròdia engabiada de la vida.

Però tal vegada aquest pic ens farem rics tots, i així podem comprar cossiols per a no oblidar com era el romaní, o vídeos de paratges naturals, o billets d'avió per a anar-hi —i no tendrem dret a sentir-nos estafats quan en arribar-hi hi trobem una Villa Mediterrània...

Tal vegada vaig errat. Tal vegada es tracta de munyir tot el terme municipal, tota la terra, fins al darrer pam; edificar amb entusiasme, passant de lleis i natures i descendents, incansables, passat tot Llucmajor pel túrmix, fins que li haurem sucut la darrera pesseta, el darrer petrodòlar o naturicididòlar. Sí, ara ho veig clar, i quan no quedi res més encara podrem posar una estació d'esquí a la sopegada del Gegant, un hospital naturista damunt el puig de les Bruixes, un centre de peregrinació i relax amb 3.000 llits a Gràcia, la presumpta residència d'ancians serviria —finalment— per a hotel, a l'església sempre hi podríem posar un hipermercat, i a l'Ajuntament un cabaret. Quina vergonya. Quina ràbia i quina vergonya.

Miquel Cardell.

LLUCMAJOR

Per alumnes i professors de l'IFP

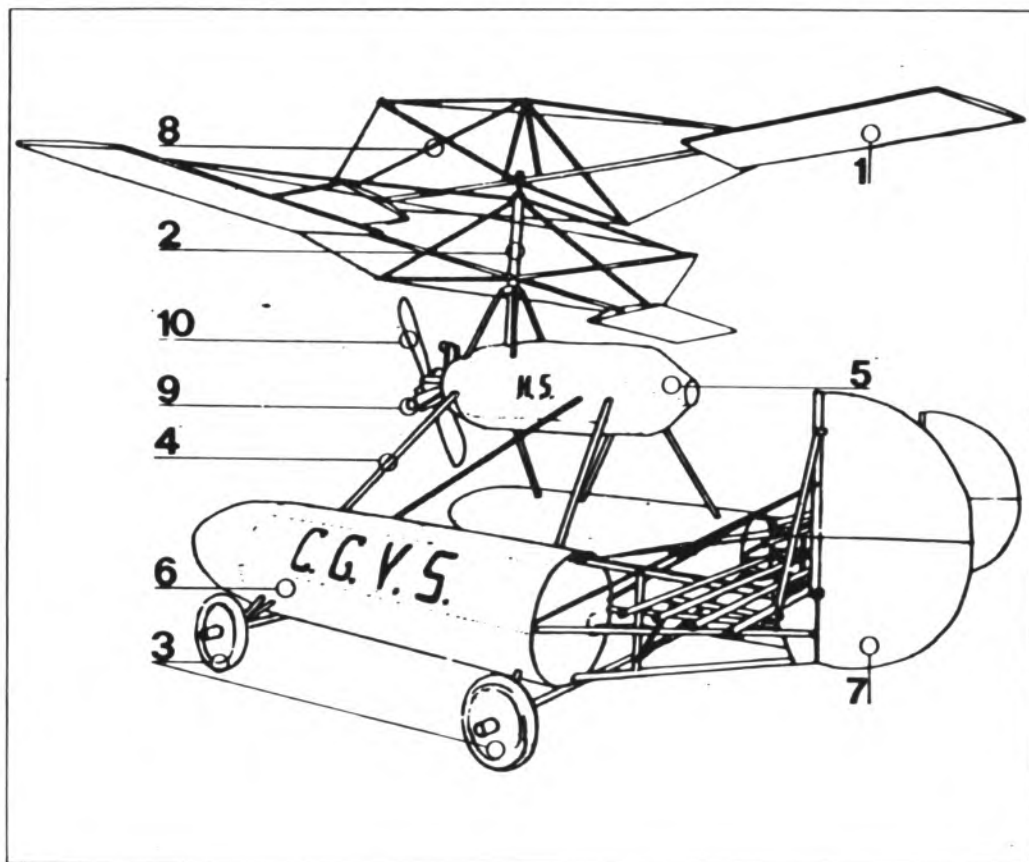
Reconstrucció de l'invent d'En Pere de Son Gall

El motiu del projecte de reconstrucció de l'anomenat cometagiroavió d'en Pere de Son Gall és, en bona part, el de reivindicar la figura d'aquest llucmajorer injustament oblidat, en Pere Sastre Obrador, aquell silenciós personatge del qual hem sentit parlar amb admiració o amb burla,

—mai amb indiferència— i del qual hem sentit a dir que era un bohemí melancòlic i solitari, amb senalla d'anses llargues penjada a la bicicleta i el cap ple de fantasia i de claredat.

Era el curs 1983-84 quan a l'Institut de Formació Professional de Llucmajor va guadir de dos esdeveniments importants. Un fou la concessió del nom oficial: a partir d'aquell moment el nostre institut va tenir el nom propi de I.F.P. "Pere de Son Gall", nom lligat a l'educació tecnològica, tasca fonamental de la Formació Professional. L'altre esdeveniment fou la incorporació al procés de Reforma de les Ensenyances Mitjanes (REM) iniciat pel Ministeri d'Educació i Ciència.

Aquest procés de Reforma s'havia proposat d'introduir canvis de metodologia i de continguts a totes les matèries, especialment a les de tecnologia. D'acord amb aquesta filosofia, en una reunió per programar el curs 1984-85 va sorgir la idea de reproduir el cometagiroavió d'en Pere de Son Gall a les classes de Tecnologia i, efectivament, la idea s'ha anat convertint en realitat. Encara que s'havien previst moltes dificultats, els professors Damià Mas i Miquel Adrover, —directament implicats en l'àrea tecnològica—

- 1.- Pales
- 2.- Eix central, suport de les pales
- 3.- Rodes
- 4.- Suports dels establiments i dels eixos de les rodes.
- 5.- Subjecció central.

- 6.- Estabilitzadors
- 7.- Timons
- 8.- Suports de la subjecció de les pales
- 9.- Motor
- 10.- Hèlice.

co-pràctica i els qui han dirigit el projecte des del principi, amb la col·laboració d'altres— consideraren que amb aquest projecte es podrien cobrir els objectius de la seva àrea per a alumnes de 2on. curs de REM.

OBJECTIUS DEL PROJECTE.

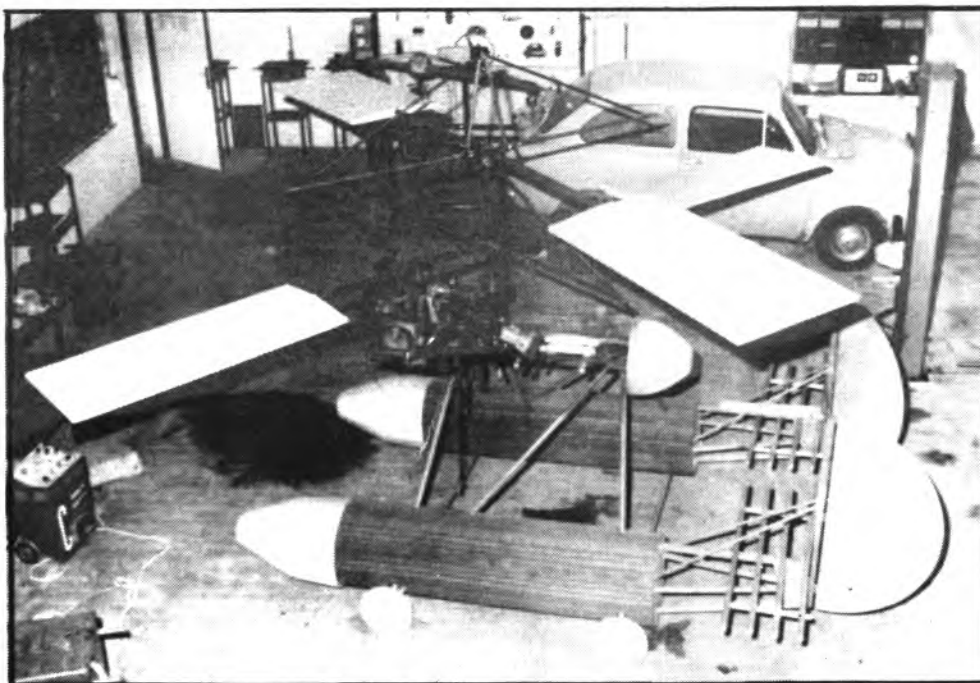
Es tractava de reproduir l'aparell a escala 1/1,5 respecte de l'original, perquè així ho exigia l'espai disponible per a la ubicació de la maqueta del cometagiroavió. Aquesta era la finalitat de l'esmentat projecte.

Durant el curs 1984-85

s'hi dedicaren les hores de Tecnologia, —6 setmanals per grup— dels dos grups de 2on. curs experimental de la REM. Cada un dels dos grups d'alumnes de 15 i 16 anys treballava paral·lelament. Un es va dedicar més a la construcció de les peces de fusta i l'altre va treballar la part mecànica i el ferro, al taller d'automoció.

Com que a finals del curs passat no es va poder acabar el projecte, són els alumnes de 2on. curs d'enguany els qui han continuat la tasca.

Els materials que va utilitzar en Pere, actualment poden ser substituïts per uns altres més avantatjosos.

Si ell hagués pogut utilitzar alumini en comptes de ferro els problemes de relació pes-potència haurien desaparegut. Malgrat això i per ajustar-se al màxim al model original es va decidir d'utilitzar els mateixos materials sempre que fos possible.

Aquest projecte era un centre d'interès per a les programacions d'altres assignatures; servia de motivació per a l'estudi de geometria a matemàtiques, de Dinàmica i Estàtica a Ciències, de Tècniques d'investigació oral sobre la vida i costums de l'època a Llengua Catalana...

Per part dels alumnes fou necessari el coneixement dels trets bàsics de la

història de l'aviació; dels principis de la transformació de moviments —engrenatges, canvis de sentit de gir—; la realització de plànols, croquis de les peces, —perquè l'aparell d'en Pere estava molt espenyat i moltes mesures es varen treure d'antigues fotografies—; la utilització de màquines i eines: serres manuals, torn de fusta, ribot; el funcionament bàsic del motor de quatre temps d'un citröen 2CV, el qual s'ha adaptat al cometagiroadvió perquè el motor ideal de dos temps, més lleuger i més potent resultava molt car.

El motor no durà l'hèlice que duia el d'en Pere, ja que ell el va posar perquè

resultàs més vistós.

METODOLOGIA.

La Metodologia utilitzada es va basar en el treball d'equip, de 4 alumnes cada un, amb una composició variable al llarg del curs. Per determinar els alumnes d'un grup es tenia en compte la disposició cap al projecte i la capacitat de treball. Així i tot, els grups resultaven diferents entre si; alguns tenien un grau elevat d'autonomia i, en canvi, d'altres necessitaven l'ajuda del professor.

Es va propiciar la participació dels alumnes a la investigació sobre els elements a construir, —funció, forma, tamany— o el sistema de transmissió de l'aparell, —fou precisament

un alumne el qui va descobrir el sistema més idoni—.

VALORACIO.

La majoria de professors i alumnes valoren positivament la realització d'aquest projecte en el seu conjunt, malgrat els inconvenients. No sempre coincideixen els interessos dels adults i els dels adolescents i així alguns alumnes no acoïlliren el projecte amb l'entusiasme previst pels professors implicats. Però malgrat totes les dificultats i esforços, hi ha la compensació de veure una proporció més grossa d'alumnes entusiasmats que la que possiblement s'obténdria amb les classes magistrals.

Després d'un curs i mig de feina el projecte ha arribat a la recta final; ara només queda la incògnita de l'altura. Els al.lots tenen la il.lusió que l'aparell s'alçarà uns metres i així s'intentarà ben aviat.

Hauríem de fer constar que, al final del curs passat, els alumnes presentaren un treball sobre el projecte a un concurs organitzat pel Ministeri de Cultura sobre "Campaña Nacional de Arqueología Científica e Industrial para jóvenes 1985" i guanyaren el 1er. premi.

I també hauríem de dir que el passat 24 de març va venir la Televisió Espanyola (TV1) per filmar el cometagiroadvió i entrevistar alguns alumnes i professors; tot això ho veurem un di.lluns no molt llunyà al programa juvenil "Espejo Mágico".

Coloma Julià.

Esports i cultura!!

Voldria aclarir d'entrada que no hi ha res a dir en contra de l'esport, sinó tot el contrari, crec que és necessari per a la formació tant dels infants com dels joves, i també dels adults, sobretot en la seva forma més pura d'"amateur".

Tampoc no hi ha res a dir en contra de l'Esport professional o de competició, a no ser que es pretengui "drogar" d'aquesta manera la gent per tal que oblidí els vertaders problemes que el poble pateix, tal vegada per ineptitud dels qui governen.

Ara bé, sembla que quan es tracta de repartir els recursos que són d'una comunitat, s'haurien de deixar de banda, algun tipus de despeses, encaminades només a donar gust a una part del col·lectiu encara que aquests siguin els qui donen suport als responsables d'aquesta àrea, per invertir aquests doblers en coses que donin vertader profit a la llarga i mai no fer discriminacions tombant la balança de cap al lloc on convé, no al poble sinó a les aficions o als interessos dels qui comanden.

Com sempre l'agravi compartiu que es fa a la cultura al nostre poble va en funció d'aquestes aficions i interessos del cap de la Comissió d'ESPORTS i cultura, basta per aclarir aquest punt, comparar les despeses de l'any 1985 per veure quins criteris s'han seguit a l'hora de gastar els nostres doblers.

Vet aquí unes xifres que ratifiquen el que he dit abans:

	Esports	Cultura
Manteniment Camp Municipal		
Manteniment Centres Escolars	4.056.000	2.909.000
Esport escolar	1.800.000	
Trofeu colomàfil	200.000	

Temps lliure
Normalització lingüística
Restauració Torre s'Estalella

10.000
83.000
500.000

6.056.000 pts. 3.502.000 pts.

Però el que és més greu, allò més preocupant és que en cas de confirmar-se els recursos que corren, el proper pressupost del 1986, que encara s'ha d'aprovar, mentre estan prevists per ESPORTS 30.000.000 (trenta milions), per cultura, incloent els 10.000.000 llargs que costen les Fires i Festes i Sopars (CULTURA?) només hi ha pressupostat 20.000.000 (vint milions).

Es parla de tribunes cobertes al Camp Municipal, de trasllats de les pistes de tennis, etc. etc... També hi ha el projecte (i això pot ser necessari pel fet que els areners es senten discriminats amb motiu) del Camp d'Esports per a S'Arenal, esperam que si aquest projecte es duu a terme no sigui un feix tan mal de portar com ho és el manteniment del Poliesportiu Il·lucmajorer.

Treis vosaltres mateixos les conclusions, i pensau a veure si el més important és l'ESPORT o si la cultura ha de tenir algun dia prioritat.

Pareix, de moment, que amb els actuals responsables, tndrem "ESPORTS" per molt de temps i ens continuarà sortint molt car, en canvi, cultura, a força de deixar-la de banda desapareixerà per complet, encara que esperem que no sigui per a sempre.

En Joanet de l'Onso."

PROGRAMADOR ELECTRONICO SOLAR
SEIS ESTACIONES. Reloj digital y Calendario.
3 Riegos diarios. Programa 7 días
Tiempo de riego de 1 a 99 minutos.

PROGRAMADOR ELECTRONICO
DOCE ESTACIONES. Reloj digital y calendario
3 Riegos diarios. Programa de 7 días.
Tiempo de riego de 1 a 99 minutos.

Can Tanes

TOT EN BRICOLAGE
P.L. ESPANYA N°47

Blucmajor

ELECTROVALVULAS DE 3/4"

Fabricada en fibra de vidrio. Solenoide de 24 VAC.
Activador manual incorporado con circuito

ELECTROVALVULAS DE 1 1/2"

Fabricada en fibra de vidrio. Solenoide de 24 VAC.
Activador manual y llave de corte incorporado.
Caudal entre 114 y 416 l/min.
Doble entrada 1 1/2".
Presión de trabajo: min. 0'5 Kg/cm².
máx. 10'5 Kg/cm².

160

140

170

260

150

170-W

DEL COLOR DELS MEUS FANALS.

A posta de la carta que es va publicar a "Llucmajor de pinte en ample", hom recalcava que els celadors del tràfic procuraven que es circulàs bé i, sobretot "ESTACIONAR CONFORME", i ho faig ressaltar per si se'm dona més permís per continuar el "rollo".

Dia 28 del passat mes de juliol, m'encarregaren la compra de tres caixons de tomàtiques per embotellar, ja sabem que aquests dies són la plena de la dolça i vitaminosa tomàtiga. Me vaig treure la son de prest i devers les 8 pujava en el meu "Rocinante" i cap a plaça s'ha dit, a omplir de molt de gust la comanda.

Vaig aparcar l'R-8 ran de la vorera de plaça, ben davant del Banc del Crèdit i vaig tenir la mala pata, aï!, la mala roda de trepitjar un triangle de 60 cmts. de costat del pas zebra però riu més hi va estar estacionat el temps just de comprar el tres caixons de la suculent hortallissa. I, quan ja feia el tercer viatge, o sigui, quan traguava el tercer caixó, (en duia un cada vegada), em vaig trobar amb el paperet de la sanció,

fent de gallardet en el meu nafrat neteja-brises.

Heu de saber que Llucmajor està pràcticament deshabitat aquests dies, perquè justament s'escauen les vacances que generalment les frueixen quasi tots els habitants del poble i només en queden alguns a la vila, als quals, si qualcú els pregunta per què no han partit, ells fan la gresca de contestar: "Hem quedat a guardar el poble". Es així o no és així?

En aquell moment, no sé quin guàrdia hi havia "de cuyo nombre no puedo acordarme" i poca gràcia que em faria saber-ho però, era evident que devia tenir set, set, sobretot set i no de justícia sinó de cervesa, ni més ni menys, beguda que a mi també m'agrada beure a l'estiu i que moltes vegades només la puc mirar.

Hem de comprendre amb tota lògica: si al poble de Llucmajor ningú no fa servir el pas de zebra perquè, i tothom ho sap, traspasa la via on li escau millor, i que consti que encara que volguéssim passar per allà on tenim preferència, no podríem perquè els cotxes que van per plaça fan cas omís de les ratlles horitzontals de les quals

presumim.

Doncs ara ve lo bo: jo, tota innocent vaig pensar: "Potser si els dic el que passa veuran que tenc raó de pes". De dret cap a la Casa de la Vila, per explicar el que feia el cas; em digueren molt amablement que si volia podia formular una disculpa i m'allargaren un imprès; jo, com que no entenc aquests requisits, vaig pregar al bon funcionari si em faria la mercè d'omplir-me'l. Me'l va mecanografiar sense cap inconvenient, així és que només em calgué rubricar-lo. Jo (tota triomfant vaig pensar: Mira, m'he guanyat 500 pts. que val la sanció, per no haver de pagar-les. M'haurà servit anar "llest" (?).

Al cap d'un mes, a la plenària es va llegir aquella disculpa? No ho sé, el cas és que varen dur-me un

avís de la Policia de Tràfic? (no ho record bé) convidant-me a retirar la sanció dins de 15 dies si volia disfrutar (!) del petit recàrrec que se m'oferia si no pagava la pròrroga.

L'endemà mateix, com una bala, vaig anar a pagar la sanció que pujava les 500 pts. de l'ala i... 30 pts., més per haver (dic jo) reclamat.

Qualsevol dia, ja aniré a fer un tomb per plaça i podreu comprovar amb els vostres ulls quants cotxes hi ha que no solament trepitgen la prohibició sinó que s'hi asseuen i tot.

PD.

Ah! els que m'havien fet la comanda, no varen pensar a pagar-me "ELS TOMAQUETS" i jo me'n vaig guardar d'anar a reclamar.

J. Faidella

Llucmajor, 23-XII-85.

II CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA
MCMVI 86

LLUCMAJOR PER LA LLENGUA ABRIL 86

Divendres dia 11, a la Sala d'Actes de l'Ajuntament
9,30 h. del vespre
PRESENTACIO DEL II CONGRÉS INTERNACIONAL
DE LA LLENGUA CATALANA
-Parlament de Joan Miralles

Dissabte dia 12, a Plaça
4 h.- Concurs infantil de dibuix "Pintem l'asfalt de plaça"
Tema: "Festa per la Llengua"
6,30 h.- Funció de Teresetes pel grup "Els tres tranquils"
7,30 h.- Entrega de premis del concurs
8,30 h.- Berbena amb l'Orquestrina d'Algaida

Exposició "Mn. Alcover, mig segle després" a la Rectoria

TALLER MECANICO
ANTONIO ROSSELLO

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

El mal roig a Lluçmajor

Els primers anys de la detecció d'aquesta malaltia era més forta i acabava amb l'animal molt ràpidament. El virus d'aquesta malaltia en aquests darrers anys ha canviat i la mort del porc no és tan aviat. Els símptomes que té són:

-Febre que li fa estar endormissat.

-L'animal pateix de restrenyiment.

-Hemorràgies subcutànies especialment a les orelles i al ventre; les orelles li tornen, a vegades, morades.

-Se li esclata el nas.

-Les truges sofreixen esvorts.

Aquests dies a Lluçmajor han vingut els manescals a fer unes anàlisis als porcs dels pagesos que, prèviament, ho havien sol·licitat als manescals titulars o a l'Ajuntament. Es treuen proves de sang per detectar anticossos de pesta porqu-

na i considerar l'animal com a possible mitjà de contagi, aquestes proves es faran durant quatre anys i s'ha de sol·licitar.

S'han de declarar les explotacions i si no les declaren seran considerades clandestines i podran ser sancionades tancant-les.

La recomanació als pagesos és que sol·licitin la visita dels manescals que varien dir que segur que tornarien perquè ja hi havia més sol·licituds i per anar bé haurien de ser tots els pagesos els qui volguessin que se fessin aquestes proves als seus animals. A més, ara és un bon moment perquè per cada truja que tenguí virus donen al propietari unes vint mil pessetes, i dues mil o dues mil cinc-centes pessetes pels porcellets o porcelletes.

Així, a lo millor, aconseguirem que les Balears es

converteixin amb un redol tot sol sense pesta, així podríem ser una de les regions on primer s'ha acabat amb aquesta malaltia, lo que duria un gran avantatge amb l'ingrés de les Balears al Mercat Comú Europeu. Avui, per culpa del mal, hi estan encara prohibits els productes proquins procedents de tota la península ibèrica i de les Illes, que per la seva qualitat, no tendrien competència en els mercats europeus. Si un dia s'erradicava definitivament "el mal roig" a les Balears, els productors tendran obertes les portes d'Europa, no només en qüestió de carn sinó també d'embotits i similars.

LA UNITAT ESPECIAL D'ACCIO IMMEDIATA.

Com molts ja sabem el consistori ha creat una nova unitat de la policia municipal. Aquesta nova unitat d'acció immediata serà bona de conèixer pel nou vestit i per la boina.

La seva funció no serà la normal d'un policia municipal, sinó que constituïran una patrulla d'acció ràpida per actuar allà on faci falta i aniran armats de porra i esprais defensius, actuaran tant a nuclis urbans com a foravila on ja diuen que han fet els seus primers serveis efectius recorrent els caminals i prenent les matrícules als vehicles sospitosos.

Per ara, els components d'aquesta nova unitat són set: Miquel Albertí, Mateu Quetglas, Joan Quintana, Marc Gelabert, Joan Mas, Miquel Caldentey i Jeroni Matamalas,

Com veis no hi ha cap element femení, deu ser perquè duen tacó i aquest les lleva rapidesa?

L'arribada d'aquest nou cos sempre serà ben rebuda perquè de cada pic hi ha menys Guàrdies Civils i s'espera que, prest o tard, se'n vagin i que, en el futur, de qualque manera se'ls haurà de suplantar.

ELS PREUS AGUANTEN FORT.

Aquest mes els preus han variat bastant, principalment l'ametla, que pràcticament ha seguit el mateix pas que "la Borsa". Com tots sabem la Borsa va sofrir una pujada espectacular; aquest gran augment a les Borses espanyoles sembla que va fer puja el preu de l'ametla, que des de les 380 i 390 pts., el quilo i després la paralització del mercat, se va col·locar dia 13 i 14 de març a 425 pts. el quilo de bessó, cosa que va fer que moltes cases que encara tenien les ametles guardades esperant un bon preu les venguessin. Ara bé, els més perjudicats han estat els que no se decidiren a vendre-les, perquè dia 17 i 18 el preu pareix que se va estabilitzar i es quedà a 410 pts. el quilo de bessó, una petita baixada. Tot sembla ser que aquest preu es mantindrà durant totes les festes de Setmana Santa.

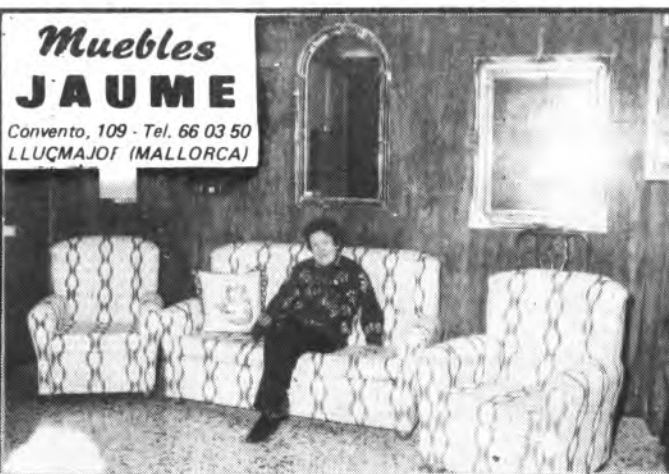
Quant a les perspectives, són bastant bones perquè si passat festes segueix amb l'animació que duia abans d'aquestes és possible que el preu torni a augmentar un poc.

REPORTATGES I DOCUMENTALS

VIDEO PROFESSIONAL

TOMEU COLL ORVAY
C/ Sant Antoni, 39
Lluçmajor

Però no va tan bé la garrova, que després del gran començament de temporada ha acabat malament; el preu ha pujat una mica i van a 65 pts., el quilo, però el mercat està pràcticament paralitzat perquè no hi ha demanda, i són els mateixos mercaders els qui han d'oferir la garrova, cosa que no toca passar.

Els preus de la ramaderia han tengut lleus augments en general, ara estan així: les porcelletes van entre les 350 i 400 pts. el quilo; els xots han baixat una mica perquè n'hi ha molts i pareix que en sobran bastant perquè, com que hi ha molt de menjar, el pagès els guarda per fer-los grossos, i ara estan entre les 250 i 300 pts. el quilo; les truges van igual, és un mercat que no sol canviar gaire, van damunt les 100 pts. el quilo; i els bous han baixat una vintena de pts. i s'han col·locat a 450 pts. el quilo.

S'HAN TALLAT ELS ROBATORIS.

A les cases velles de Lluçmet robaren una vintena d'animals entre anyells i anyelles que ja tenia marcades per guardar. El robatori es va produir el vespre i es va haver d'emparar un camió, encara que no quedaren moltes proves perquè el vespre va ploure.

Un parell de dies més tard per acabar amb l'abús de robatoris que es produeix en la zona d'Algaïda, Montuiri, Sancelles, Campos, Porreres, i Lluçmajor, es va intervenir i es va aturar una banda de lladres ben organitzada, amb un cervell organitzador que amagava el robatori amb una casa distribuïdora de carn i una "ma d'obra" procedent de Son Banya, molts d'ells gitanos, que feien volta de dia i robaven de nit.

El cap dels lladres els comprava la carn a 3.000 pts. per cap, tant si era porc com xot i la distribuïa a restaurants i bars sense cap mesura sanitària.

Amb aquesta actuació de les Guàrdies s'ha

aturat quasi per complet els robatoris, i es varen recuperar 74 cuixots i 240 quilos de carn de xot i porc, així per ventura els perjudicats podran cobrar un poc de tot el que han perdut.

ES PREVEU BONA ANYADA.

Tots els pagesos coincideixen amb el mateix, que aquest any pot ser bo, els sembrats van ben bons, l'ordi comença a espigar, i

també hi ha hagut molts d'espàrecs, i ara amb aquestes darreres brusquetes és quasi segur que en tornaran sortir. I també molts diuen que hagués estat any de faves si la gent n'hagués sembrades, perquè en veuen pocs, de sementers de faves, i els pocs que veuen van molt bons.

Lo que també es preveu és que en general hi haurà poques ametles, sense voler dir que a redols no n'hi puga haver moltes; el mal d'això ha estat la irre-

gular floració que han tengut els ametlers i ara hi ha el perill que si les gelades són grosses poden tomar els ametlons que duen els arbres, que són poquets.

Aquesta bona anyada es deu gràcies a les espesses brusques que fa, durant tot el mes de febrer ploqueren 41,7 litres per metres quadrat i en el mes de març fins dia 21 ja havien plogut 32,5 l., que ja és molt tenint en compte que el març és poc plover.

ELECTRICA Calafat

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**VOSTÈ JA HA VIST ELS NOSTRES ESTANDS?
SOM ESPECIALISTES EN VHS I SEMPRE TENIM LES
DARRERES SUPERPRODUCCIONS.**

NOVEDADES!

SOM EL PRIMER VIDEOCLUB DE LLUCMAJOR EN QUALITAT I NOVELTATS

TOT VHS

Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 - LLUCMAJOR

Entrevista a Blai Bonet

«L'home quan descobreix la paraula, escriu, ja que és l'única arma de que disposa»

BLAI BONET, nat a Santanyí (Mallorca) el 26 de desembre de 1926, és un dels poetes més importants de l'anomenada "generació mallorquina de 1950". Dotat d'una profunda i acusadíssima personalitat, infon a la seva poesia un contingut líric i humà d'extraordinària vibració que s'expressa mitjançant imatges sorprenents i torbadores, plenes de capacitat visionària. Fins ara ha publicat els següents reculls poètics: Quatre poemes de Setmana Santa (1950), Entre el coral i l'espiga (1952), Cant espiritual (1953), Comèdia (1958), L'Evangeli segons un de tants (1967), Els fets (1974), Has vist algun cop, Jordi Bonet, Ca n'Amat a l'ombra? (1976), El cant de l'Arc (1980), El poder i la verdor (1981) i Teatre del gran verd (1983). No menys important és la seva obra novel·lística —El mar (1958), Haceldama (1959), Judas i la primavera (1963)...— dins la qual destaca Mr. Evasió (1969), una estranya i agosarada narració que mereix el qualificatiu d'obra mestra. És autor també de dos llibres de memòries: Els ulls (1973) i La mirada (1975).

“El suny dels meus trenta anys fou un noi de finestra a Santanyí, carrer de Palma, 74...”
(de “Autorretrat”)

Entram. El veim al fons, assegut a la camilla —el poc llum que hi ha el segresta el corral—. S'aixeca, i un cop fetes les presentacions, encetam la conversa...

... “vaig començar a escriure molt prest, devers els

catorze o quinze anys. El perquè, no ho sé. Supòs que perquè m'agradava, m'entretenia. Una malaltia m'impeidia sortir, i com que en aquesta edat comences a pensar, vaig escriure les primeres coses. Ho feia com podria haver fet una altra beneitura; després me'n vaig adonar que l'home neix escriptor, i que quan descobreix la paraula, escriu, ja que és l'única arma de què disposa. La qüestió és descobrir-ho prest”.

-D'aquí en trauríem que escriure és una necessitat?

-Escriure no és una necessitat, és una vocació. Ningú té necessitat d'escriure, ara de viure sí, de

dominar el món mitjançant la paraula, la coherència mental...

-Què és la paraula dins la poesia?

-Jo vaig molt alerta amb la paraula. La paraula posada en un lloc determinat o en un altre canvia. No és lo mateix dir “un arbre verd” que “un verd arbre”. Aquesta llei es pot estendre a tot. Un accent agut damunt una paraula clau, pot produir poesia. La poesia és una trampa, no existeix en si mateixa, sols existeix al paper, per això és una de les coses més grans, perquè no és res que existeixi més enllà del llibre, i tens el lector a retxa.

-Hi ha hagut cap autor

que estigués sempre present en la teva obra?

-Més d'un, entre ells: Plató, Hölderlin, Sant Joan de la Creu. Però no crec molt en les influències. Quan un escriptor és bo, és quan és ell mateix, quan té una manera d'esser determinada.

“Ens conta que creu que va néixer per a pensar, que dins la seva poesia hi ha més pensament de versos. Li agrada la metafísica, la teologia —o la filosofia— i la poesia, com a síntesi de tot el que és el pensament, la ciència, el llenguatge.

El fet de viure a Santanyí no ha impedit que estigui en contacte amb la

GASPAR HAUSER. Num. 2

Que cadascú, a partir dels divuit anys, es deixi créixer els cabells durant dos anys. es deixi créixer la barba durant cinc anys. es deixi créixer les ungles durant set anys. abans de dir salvatge a un home i abans de dir salvatge a un salvatge.

Que cadascú sigui titular de la seva vida. Que cadascú sigui aguantat just pels seus dos-cents ossos. Que cadascú visqui sense demanar permís per a viure. Que cadascú, si no fa comptes de tenir un fill, faci l'amor amb qui sigui, sia per la geografia que sia, abans de dir home a un salvatge i abans de dir salvatge a un salvatge.

Que cadascú aboqui l'odi damunt tothom qui odia. Que cadascú defensi just el que li és rendable. Que cadascú sigui el seu propi emperador. Que cadascú decideixi fins quan, quan, ha de durar la guerra. Que cadascú decideixi fins quan ha de durar la pau, abans de dir home a un salvatge i abans de dir salvatge a un salvatge.

Qua, quan et moris d'amor, t'hagis de casar. Que, per a poder viure, t'hagis de fer una assegurança de vida. Que, quan tinguis set d'aigua, et facin fer un clot. Que, quan siguis lliure, hi hagi un bombardeig. Que, quan a l'hivern et vegin nu, et donin un tassó d'aigua. Que, quan demanis notícies l'enterrin. Que, del pa, just en coneigus el forner. si dius home a un salvatge i si dius salvatge a un salvatge

Que ningú no digui “l'altre” a un altre. Que ningú no digui “jo” al seu nom. Que ningú no posi el seu nom sota un acte que li obliguen a fer. Que ningú no digui “seu” al seu amor. Que ningú no digui “seu” al seu amor. Que ningú no digui “teu” al seu amor. Que ningú no digui “pare” a ningú. Que tothom digui “mare” a la seva mare, abans de dir home a un salvatge i abans de dir salvatge a un salvatge.

Cap moble no té permís per a dur pols. Cap home no està autoritzat per a deixar de ser la bellesa. Ningú no està autoritzat per a no tenir autoritat pròpia. Cap abric no té permís per a prescindir ni d'un sol botó. Cap home no és tan indigne com per a aguantar-se [recolzat

en un altre. Ningú no té permís per a semblar un altre. Tothom és prou document com per a poder anar indocumentat. Ningú no té permís per a creure que sigui veritat el que un carnet d'identitat diu d'una persona. Cap home no està autoritzat per a dir “llibertat” a la seva llibertat. Ningú no té permís per a encendre un ciri quan fa sol. Tothom està oblidat a dir que la creu és un instrument de tortura i a no dir home a un salvatge i sobretot a no dir salvatge a un salvatge

(Del llibre “Els Fets”)

cultura catalana, ans al contrari, està més relacionat amb la cultura del continent que amb la de l'illa. Ens explica que encara que mai s'havien escrit tants de llibres en català, hi ha autors que fan un llibre i deixen d'escriure, en comptes de cultivar l'estil. Li sembla que en proporció està més bé aquí —aquesta qüestió— que a Catalunya.

—Quina motivació et dóna el temps?

—Bé, un escriptor se distingeix d'un altre ser en el fet que tenguí l'edat que tenguí, sempre té en compte els seus quinze o setze anys —en aquesta edat ningú no és capaç de fer coses dolentes— i escriu des d'aquell depòsit que per altra banda no voldrà que li toqui ningú. Aleshores, quan més temps passa, més ben guardats tens aquells anys. Un exemple d'això, i per no citar un escriptor, fou Napoleó; si no hagués estat aferrat als seus quinze o setze anys i a la seva mentalitat juvenil, no hagués conquistat el món com féu.

Li demanam quins projectes té i ens contesta que ha acabat un llibre de poesia, EL JOVE, que recupera una mica la forma de la primera època, i que està escrivint una novel·la sobre Ramon Llull.

—Què ha suposat per a tu esser considerat un autor de renovació i ruptura?

—Això va bé que ho diguin els altres. Jo vagi a lo meu, i consider que no he romput res, és un efecte exterior. Qualsevol pot esser renovador si és honest i sincer. Els sers humans són irrepitibles, si fan lo que volen. Si són esclaus no, i es tracta d'una grandesa que molts encara no han descobert. Així si un és irrepitible serà també renovador.

—¿Què li diries a un jove que comença a escriure?

—Per començar li diria que se posàs a tremolar. Que pensàs que pren l'únic camí important que pot prendre un home. Com ja he dit, l'home només disposa de la Paraula, si es té la paraula "pel mànec" domina realment moltes coses, des de l'humà fins al social

i polític. A més, és un dels camins més vàlids per a sentir-te i esser estimat. Per exemple; un amic meu —Alex Sussanna— va anar a la biblioteca del Congrés de Washington —la més gran del món— i va tenir la curolla de marcar en una computadora el meu nom; aleshores li aparegué una llista dels meus llibres que

hi havia a la biblioteca en la llengua original —és a dir, en català— i sembla esser que una de les moltes coses que fa la CIA és dur els llibres que poden interessar un nord-americà. Però això són detalls, l'important és que demostra molt, i és un gran premi per al qui escriu.

La gravadora que duim

s'ha aturat. La conversa encara ha continuat una bona estona, parlant de Mallorca, del medi ambient —tema que preocupa Blai Bonet— i de la seva obra —i ens diu que ara se'n prepara una antologia—.

Sortim del número 74 del carrer Ciutat, ens ha acompanyat a la porta, i sortim de Santanyí.

CENTRO ARTES MARCIALES Y DEPORTES

CLUB D. LLUCMAJOR

ARTES MARCIALES:

DE LUNES
A VIERNES

JUDO
JIU JITSU (DEFENSA PERSONAL SUPERIOR,
KICK-BOXING
FULL-CONTACT
KARATE MODERNO (SHYKIDO)
FLU-JITSU-
DEFENSA PERSONAL FEMENINA

OTROS DEPORTES:

AEROBIC
GIMNASIA-MANTENIMIENTO
PESAS
ESCUELA DE BOXEO
- PROFESORES TITULADOS -

PARA MAS INFORMACION
DIRIGIRSE A:

C/ MAYOR, N.º 39 - LLUCHMAYOR

AMB LA DIRECCIÓ
TÈCNICA D'EN JERONI

SON FRIGOLA, les terres de les alqueries Iusana i Benicalvell

Les cases asserrallades de Son Frígola mantenen un notable estat de conservació.

SON FRIGOLA.

El solar ocupat per les antigues alqueries anomenades Iusana i Benicalvell va donar lloc a la secció del terme que compren aquestes terres, on es troben incloses Pérola i el Rafal Son Samar.

En el segle XIV, Bernat Mateu era el propietari de l'alqueria Iusana, i Benicalvell era de Blanca, vídua de Maimó Desmas.

Sabem que en 1461 la possessió d'Antoni Olives, dita l'Alqueria de N'Olives, es va cedir a

Tomàs Frígola, ciutadà del qual la possessió va agafar el nom, el qual s'ha perpetuat fins a l'actualitat.

En el cadastre de 1578 estava documentada a favor de Sebastià Frígola amb un valor de 4.000 lliures; però en el segle XVII, hi havia documentades dues finques amb el nom de Son Frígola, dites d'Amunt i d'Abaix, les quals procedien de Rafel Frígola, i eren propietat de Mn. Rafel Frígola, inclòs el Rafal Son Amar, i de Sebastià Frígola, respectivament. Els Frígola eren propietaris d'aquelles terres en

«L'any 1700 tenia vint quarterades de vinya de bona qualitat»

el segle XVII, confrontants amb possessions com Mina, La Maimona, Son Fullana, Son Mulet i Son Lluís, aquesta darrera en el veí terme de Porreres.

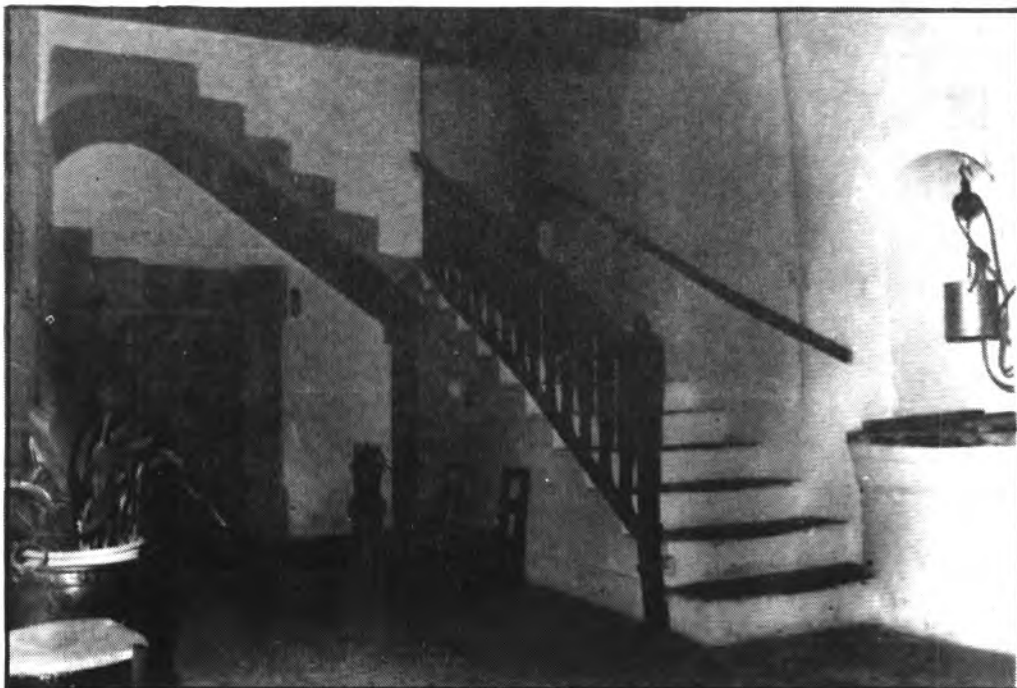
L'any 1702 la finca era del Magnífic Sr. Sebastià Frígola, valorada en la considerable quantitat de 8.150 lliures, essent una de

les de més valor de Llucmajor, en aquell any citat. Pel cadastre del 1862, coneixem l'extensió que era de 279 quarterades, i la seva estructura, tant agrària com ramadera. Destaquen mitja quarterada de reguiu de sínia i quasi vint quarterades de vinya de bona qualitat. Quant a la ramaderia la formaven 70 ovelles, 6 muls, 2 porcs, i 2 bous. Per aquest temps, la possessió era propietat de Sebastià Frígola i Mataró.

El llinatge Frígola arrelat en el segle XV, a continuar fins arribar a quasi a la meitat del present segle, passant posteriorment a la família actual, la família Salvà.

Entre els Frígola destaquen metges i preveres, a més d'ocupar càrrecs importants dins la comunitat del seu temps, com fou el del Batle, en la persona de Sebastià Frígola, l'any 1801.

Els Frígola resident a Ciutat en aquell segle XV, traslladaren el seu domicili a Llucmajor en el segle XVII, deslligant-se de tots els seus béns de Ciutat. El cadastre de 1862 esmenta la posada de Son Frígola al lloc actualment conegut, en

Al costat dret de l'aiguavés, una escala de bella traça.

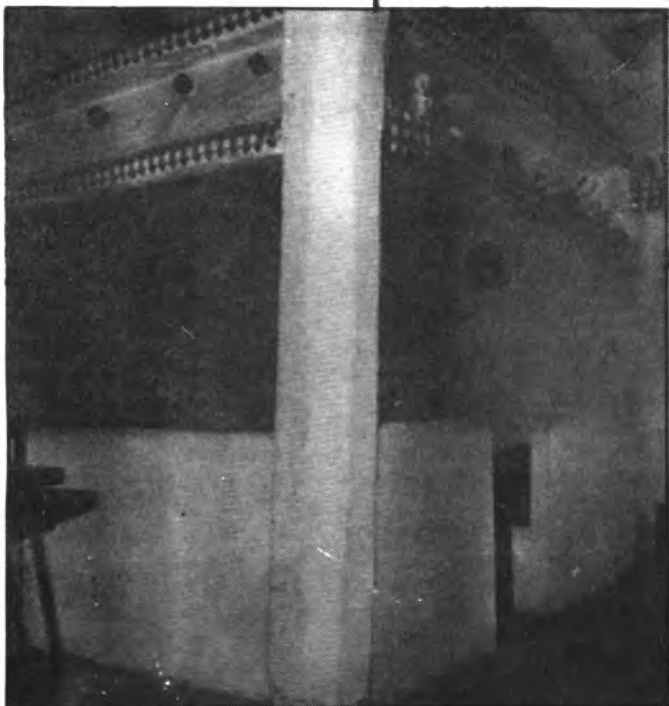

Detalls de les habitacions interiors de les cases.

el carrer de Campos, antic carrer d'Ets Hostals.

CASES ASSERRALADES.

Les cases asserralades de Son Frígola gaudiren d'una privilegiada situació, mantenint en conjunt un notable estat de conservació. A l'interior de les cases després de travessar el portal d'entrada d'arc de mig punt, s'entra en un ai-

La cuina és senzilla, els pedrissos de marès tanquen la foganya.

«Entre els Frígola destacaven metges i preveres»

del sepulcre sobre una taula a mode d'altar, que segurement fou d'un primitiu altar.

La propietària guarda gelosament l'Indult Apostòlic que permet de celebrar el Sant Sacrifi, estès a nom dels germans Frígola.

La cuina és senzilla, amb el recinte de la foganya que tanquen els pedrissos de marès, a plom amb la campana de la xemeneia, on es troben els elements característics d'aquest tipus de construcció rural.

Un cos d'edifici, on hi ha un rellotge de sol, s'allarga pel costat dret de les cases, que correspon al celler on antigament es guar-

Diversos elements religiosos de la capella

guavés destacant al costat dret una escala de bella traça que arrenca al peu d'un coll de cisterna interior i a l'esquerra en una habitació que fou habitada per a tal fi, la capella. Segons ens varen explicar, en l'aiguavés es col·locaven uns bancs per poder assistir a la Missa. La capella que és de volta d'aresta està adornada amb diversos elements religiosos, conservant la pedra

dava el vi que es produïa en la finca. Aquest departament avui està ocupat per la vivenda dels propietaris.

En la part posterior de les cases, encara existeix el molí de vent, citat en el "Nomenclator" de 1859 i ratificat en el cadastre de 1862.

Joan Clar

Francesc Verderra.

Fotos: Antoni Monserrat

Antoni Oliver.

Gent de la vila

Mestre Pau Salvà, col.laborador d'En

Mestre Pau Salvà Barceloní, mecànic de bicicletes i de cotxes és un llucmajorer de 82 anys que durant una bona temporada va col.laborar amb en Pere de Son Gall a la construcció de s'anomenat cometagiavió i com que va viure de prop tots es moments ens ha pogut contar tots es detalls d'aquesta aventura.

-Per quin motiu col.laboràreu amb en Pere de Son Gall?

-Jo vaig començar de ferrer, amb so ferrer Boleño, que era un poc família, vaig aprendre s'ofici i quan en vaig sebre vaig anar a Palma a cercar feina a un lloc de cotxes, però no va poder ser perquè no era com ara que hi ha molts de garatges. Vaig tornar a Llucmajor per fer feina a Ca'n Llapasseta, devora es tren, i llavors vaig comprar un cotxe vell per culetjar i aviat vaig posar un taller de bicicletes i cotxes.

En aquest temps en Pere duia sa idea de fer un avió i em va venir a cercar perquè li ajudàs.

-De quina manera li degué sorgir aquesta idea?

-S'havia fitxat amb so vol de ses milanes i no en duia d'altra que fer un avió que fes lo mateix que elles.

-Va ser difícil sa construcció d'aquest "avió"?

-Ell era un foraviler, no tenia sebres per a això, i me va cercar a jo com a ferrer i a d'altres; vàrem fer

una espècie de quadre de bicicletes per col.locar es motor. També anava a Palma a comprar pinyons.

Tenia un motor de moto marca "Harley Davidson" amb dos pistons, però no va anar bé; era perdre es temps i li va pegar sa idea d'anar a cercar un motor a França i va partir a París a comprar-ne un d'avió o d'avioneta. Llavors provàrem de posar-lo en marxa i no vàrem anar a acudir que allò havia de menester un "embrague", el volfem fer partir directe, rodant amb sa roda i assuaixí es motor papim i papam i papim... i en Pere trobava que no acabava de comprimir, i aviat va canviar anelles i pinyons.

-On el fabricàveu?

-Jo feia peces en es meu taller però anàvem molt a Son Gall, ell tenia "s'aparato" dins una portassa petita i llavors va fer un hangar i aquí el tenia ben amagat.

-Quins materials empràveu?

-Tubs de ferro, pinyons, fustes. Es pinyons els duia de Ciutat perquè jo no tenia fressadora.

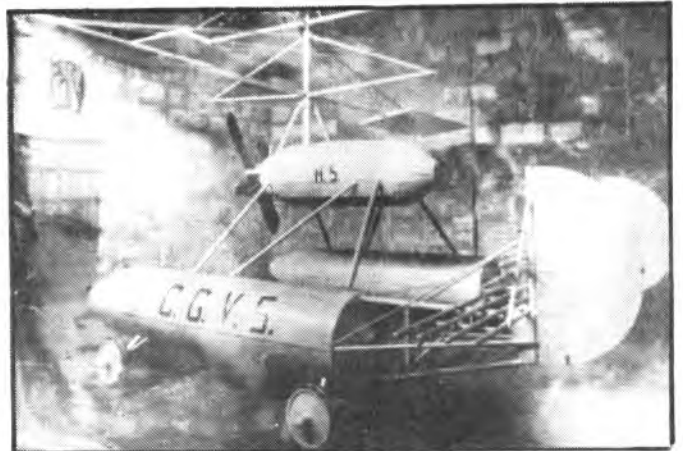
-Li costava molt aquest invent?

-Sí, perquè això no són coses de sèrie, són coses d'artesanía, de perdre temps. Es més barat copiar que inventar. A temporades no tenia doblers i deixava anar sa feina.

-Va tenir suports econòmics per dur endavant aquest projecte?

-No, ni tan sols es Banc d'en Contestí, —un lliberal molt amic seu— no li va ajudar i llavors va acabar es doblers i va arribar a no poder pagar... aquí hi va haver un poc de mal. Mos demanava que l'ajudàssim per favor, però llavors mos va fer una cosa molt mal feta i és que va donar suspensió de "pagos", aconsellat per un de ca n'Horrach, —un comptable especialitzat a fer donar sa quebra— i llavors només ens va haver de donar un tant per cent.

Pere de Son Gall

S'Avió d'En Pere.

Molts dien: "ell no volarà, però Son Gall volarà". No planyia res, hauria estat disposat a vendre-ho tot.

-Com era en Pere?

-Era un home llest, tant en lletra com per fer un compte no era beneit, però era un poc caparrut, quan agafava una idea no escoltava consells. Era un poc raro i molt llegidor.

-Què pensava sa gent d'aquest projecte i d'En Pere?

-Molts el criticaven perquè trobaven que ell no havia de perdre temps amb allò. Ell era foraviler; tenia una bona finca i la va deixar perdre darrerament.

Sa gent trobava que aquest invent era un desbarat, perquè ets avions anaven rectes, això de pujar per amunt pareixia impossible. L'havien pres com un equivocac.

-I sa família què en pensava?

-Pareixia que no li feien molt de contrari. Sa mare era una doneta, com una santeta i sa germana també, —pareixia que no havien vist mai el món— i estaven molt decantades cap an en Pere, a més ell els havia convençut que això havia d'anar

endavant.

-Què ens podeu contar d'en La Cierva?

-En Pere volia que l'ajudassin i es temps que en La Cierva era ministre, va enviar uns plànols a Madrid i li contestaren que no el podien ajudar perquè no era cap enginyer. Aquest ministre tenia un fill que estudiava d'enginyer i diuen que va aprofitar es plànols d'en Pere i aquest se va trobar que l'havien enganat. Maldament es cometagiavió d'en La Cierva no fos ben exacte li havien pres sa seva idea. Va ser llavors quan va decidir que el construiria ell mateix.

-Véreu sofrir en Pere per mor d'es fracàs de s'invent?

-A lo darrer no en vaig voler sebre res d'ell perquè me devia molts de doblers.

Una vegada fracassat se'n fotia de tot per treure quatre doblers va desfressar s'"aparato", li va posar una hèlice perquè paresqués més un avió, i a Son Gall mateix el va mostrar a sa gent d'es poble pagant una entrada. N'hi anaren molts perquè estaven endarrer de veure què era allò.

C. Font
C. Julià.

Verrades de cafè

Tertulia pessimista

-El món està fet una olla de caragols.

-Una olla que bull de ben de veres.

-¿I, com acabaran aquests dos "locos"?

-Es mal de preveure, però tant en Reagan com en Gadafi estan jugant amb foc.

-Mentre no mos arribin ses espines!...

-En Reagan és un orgullós provocador, que se creu que encara està fent

pel·lícules de "l'Oeste", que ho resolien tot a tirs.

-I en Gadafi un altre "loco breguero", que gasta es doblers des petroli amb armes de guerra.

-Amb "locos" i il·luminats com aquests quasevol dia el món anirà a fer punyetes!

-Davant aquest panorama no és estrany que es joves se droguin més de cada dia...

-A més que per trobar

feina s'han de conformar amb qualsevol cosa.

-I tancant fàbriques no se resoldrà es problema, ja que en Mulet també ha tancat sa seva fàbrica, diuen que per manca de dòlars.

-Diuen que aquest tancament serà breu, que tornarà a obrir...

-No ho sé, en Mulet sempre ha fet coses rares i no és gens segur...

-Ni n'hi ha cap, avui, d'empresari que sia segur...

-Lo que és a Llucmajor, en aquest pas, no quedarà més que s'estàtua des sabater, com a record.

-Idò mal record, perquè a més d'esser un monument mal engirgolat, de cada dia està més espenyat.

-Està fet un oi!

-Igual que es carrers...

-Talent, clots i més clots. ¿Quan pensaran a adobar-los així com pertocca?

-No ho sé, i crec que ningú ho sap.

-Pareix que només tenen pessetes per festes i sa-raus...

-Passa que tenen coses més urgents per resoldre.

-Sí, sa Residència de Vells, que diuen que aviat l'obriran i no l'obrin.

-Diuen que ho volen fer tan bé, que quan se posi en funcionament sa Residència sia una cosa perfecta.

-Lo cert és que no fan res.

-A s'Escorxador, per lo mateix. Estan enfangats amb sos problemes, que no en surten...

-A S'Estanyol no poren fer més cases perquè no hi ha conducció d'aigües brutes ni depuradora...

-I es pous d'aigo potable de S'Arenal diuen que s'assequen...

-També es "robatorums" de ses finques de foravila són més nombrosos de cada dia, així com es cans a lloure que tan carn cada dos per tres.

-Ara han posat un servei de policies d'intervenció ràpida, que aviat ho atu-raran tot...

-No aturaran res...!

Un que escoltava.

AUSTIN ROVER

TALLER

BER-TON

MOTOR DIESEL Y GASOLINA

Ctra. de Campos, s/n. - Teléfono 66 08 92

LLUCMAJOR (Mallorca)

FOTO CLAR

Perfumería

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets. . .

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFQUES
VENDA DE CARRETES. . .

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

Materiales Construcción

Amengual

glassi
color

FABRICADO POR FORMICA ESPANOLA S.A.

ALMACEN:

Ronda Migjorn, 154

Teléfono 66 09 59

LLUCHMAYOR (Mallorca)

MATERIALS DE CONSTRUCCIO ANTONI VIDAL

AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SERVEI A DOMICILI

Tel. 66 06 88

La vida d'Antoni Faidella (VII)

Joaquima Faidella

La germana Felipa s'anava emmalaltint i ja no va tornar agafar les figures mai més. De metge en metge. Per tenir les visites més prop es queden a casa la mare i en Miquel amb ella. Però no tenia cura. La guerra se'n va dur molt de jovent al front, però els qui quedaren a reraguardia per culpa d'ella, a poc a poc, també molts, se n'anaren per no tornar.

Va semblar que millorava i ens feren una visita quan érem a Badalona. Essent tan evident que no podríem anar sense esser-hi tots, la mare va decidir no moure's i esperar... Esperar el que Déu li tenia preparat i que ella havia dit amb clara visió de futur: imtempèries, naixements, malalts...

Anem seguint festes, fins arribar a la barriada del Clot. No record ben bé per quin motiu ens feren tancar tots els ferriants.

El meu pare i En Salvador es traslladaren a Mallorca i demanaren lloc per a posar la barraca i fer un any de volta per provar si oblidàvem un poc els desastres de la guerra i fugir de l'espectacle que oferien les cases destruïdes que per tot arreu allà on anàvem es veien.

L'arribada de la nau que procedia de Mallorca era a les set del matí. Pare i fill lloguen un taxi per arribar més aviat a la barraca. El pare tenia presentiments trists. No es va equivocar. A les cinc de l'onze de novembre, la meua germana Felipa es va despedir de tots donant-nos una besada feble a la mare, a la Rosa, al Miquel i a mi, amb un lluïment que jo el voldria per a mi quan em toqués l'hora de temença. Si una mort és trista a una casa, molt més ho es la d'una donzella de 21 anys al mig del carrer dins quatre parets de fusta, sense cap comoditat; jo diria que és tràgica.

Encara que el so no era de piano, com a piano es podia tocar.

L'arribada del pare i el ravatament de la mare no és necessari de criure'l a més jo no podria. El pare, va dir: —"No la vèureig veure néixer i no l'he poguda veure morir.

L'endemà era diumenge i, a les nou del matí sortia d'aquella barraca un taüt blanc, immaculat com el cos i l'ànima d'aquella donzella. La seva vida va esser tallada com una poncella en plena formosor. La barraca que havia estat testimoni dels presentiments de la mare va estar plena de flors i corones. Tothom va donar una demostració de comprensió i de condol.

El dilluns varen venir dos guàrdies a cobrar una sanció per haver tingut obert el diumenge. Les protestes del meu pare, dient que no havien fet funció, no foren cregudes i va tenir que buscar testimonis que digueren que si havien obert, no era per entrar gent, sinó per sortir-ne.

Cinc dies després ja fèiem funció, a Sant Andreu. Mai ho havia vist plorar el meu pare però aquell dia durant la representació, les llàgrimes li queien galtes avall, mem-

tre els espectadors estaven rient, absents del drama que nosaltres vivíem.

CAP A MALLORCA

El dimarts 13 de desembre embarcam amb destí a Mallorca en una nau "Correo de Mallorca" que semblava una closca d'ou al mig de la mar amb un temporal que feia anar el vaixell de costat. Feia el trajecte cada dos dies i arribats que fórem a Mallorca, ens vàrem allotjar a una pensió familiar mentre esperàvem que baixassin les fustes i caixes. Estàrem 15 dies, perquè els trastos nostres eren a baix de tot de la bodega i per no tenir el vaixell carregament suficient, el s'enduïen altra volta a Barcelona i així fins que es degueren cansar.

Finalment muntam a la Plaça Palou, avui dels Patins, i a la primera nit ens varen descargolar 40 bombetes que duïem per il·luminar la façana. El cap de tres dies, una sanció de 2,50 pts, deu reials, per haver escampat propaganda impresa sense permís.

Obrírem el diumenge, però res de res. Ja sabem que les festes d'hi-

vern són festes d'estar a casa i la gent no surt per

anar a la fira. Desmuntem per anar a Muro ben lluny de Palma. A Muro tot el poble es va fer amic nostre de tal manera que no ens faltà res. Tothom ens obsequiava amb sobressada, figues seques, moniatos, ametles i ens dugueren un fogó per cremar closques (clovelles) d'ametles. Així fèiem la vetlada dins la caseta plena de veïns i el pare no sabia com correspondre a tant d'acolliment i es va posar a tocar l'acordió. La mare en tenia prou explicant les recents peripècies de la guerra. Ells no en tingueren amb tot això bastant i ens cercaren casa per viure a Muro i així no us en tornareu. Una gent hospitalària per excel·lència. Dit i fet, visquérem allí els hiverns durant quatre anys. N'estiguérem molts agraïts i encara ara quan hi pensam, sentim recança d'haver-ne partit.

Quan vingueren les festes de Pasqua ja érem a Palma feia dies, esperant el Ram. Muntàrem al

costat de l'Institut i aquestes festes ens foren molt profitoses. Seguírem les festes de Santa Maria, Sineu... en una paraula totes les festes majors i fires amb un èxit creixent, donat el cas que no ens coneixien i cal dir que en totes parts es portaren envers de nosaltres molt, però molt bé. També vinguérem a les Fires de Llucmajor i després anàrem a passar l'hivern a la casa de Muro.

Aquest hivern el pare, la Rosa i en Salvador anaren a Barcelona o sigui a Granollers per dur els mobles del pis i per vendre les eines de ferrer i tot el que sobrava, fins i tot les meves nines.

El pare va llogar una portassa i es posà a arreglar cadires i a construir caixes antigues, armaris, etc. Tenia molta feina. El Salvador havia après de mecànic a Granollers, però aquí no hi havia perspectiva per servir-se de tal ofici i es posà a aprendre de fuster. La mare ja en teia prou en les feines de la casa; la Rosa sargia per altri; en Miquel i jo cap a l'escola i així fins a tornar la primera festa que era el Ram a Palma.

Era el segon any d'estar a Mallorca i ja sortien contractes per anar a particulars. L'èxit aquí es va poder igualar amb el de Catalunya. Casa March, casa Alavern i moltes altres que em faria pesada d'enumerar-les. Col·legis, Centres Culturals, Presó Provincial de les dones, a teatres a l'aire lliure, però era a la caseta on les masses es tiraven.

Ara ja érem tots grans i podríem fer amb tota tranquil·litat la festa de Sant Jaume a Binissalem, la de Sant Abdon i Senén a Inca; dia 6, la d'Artà; dia 10, la de Sant Llorenç d'es Cardessar i dia 12 a Cala Ratjada. Aquí ens prenem 15 dies de descans. A Cala Ratjada un dia ens va aplegar una tempesta que ens va desfer la caseta i com altres vegades, uns veïns ens varen

En l'extrem del seu enginy va construir un piano-manubri

fer entrar a casa seva; era la nit. L'endemà el matí per tot hi va haver fusta a trossos. L'única cosa que va quedar en peu fou una gàbia d'aucells que una fusta també va aixafar i el gorriónet que hi teníem ensenyat el vàrem trobar damunt la gàbia, esperant la teca. No ens pensàvem que fos tan fidel.

El pare tornà reconstruir la caseta i a Capdepera falta gent i anar seguint fins a les Fires de Llucmajor.

Aquest any ens va sortir per comprar el traspàs d'un cafè a Alaró. Deixàrem Muro amb molta recança, però ara ja érem tots grans i també volíem deixar la vida ambulanti a més a Alaró hi havia fàbriques de calçats i tots podríem estar ocupats i al mateix temps podríem dur el cafè. A Alaró el primer any va anar molt bé, no sols perquè tots érem joves i érem nous a la vila, sinó perquè férem instal·lacions modernes a la cafeteria —fou la primera que va tenir cafeteria el·lèctrica exprés— i a més féiem una vetlada de teresetes i rifàvem una porcella. Allò anava bé; féiem la funció en dijous, però el Cinema mitjançant els seus amos ens varen dir si la podríem fer més al començament de la setmana. La posàrem el dilluns, però ja no va ésser el Cinema tot sol el qui gemegava, eren tots els cafès que se'n ressentien. Ens posàrem a fer xocolata, soparets i a tocar l'a-

cordió i el cafè sempre estava ple. Però essent massa evident que fèiem nosa, ens anàrem d'aquell poble abans que ens treguessin.

Llucmajor ja ens havia tirat l'ullet i nosaltres a ell i ens hi dirigíem i hi cercàrem casa per poder viure-hi i fàbriques per treballar.

En Salvador complia el servei militar i els altres germans ens posàrem a treballar a diferents fàbriques de calçat. El pare va voler fer com a Muro, però a Llucmajor no hi va haver feina d'aquesta i es posà a construir gàbies d'aucells i va tenir molta d'acceptació fins a dins Ciutat on tenia dues ferreteries que les hi compraven a l'engrós. A Llucmajor hi va haver un tinent batle que li va oferir un local per a fer-hi teresetes tot un any els diumenges. Vàrem representar, doncs, 53 funcions diferents.

Allò no era lo seu. Tornem-hi a córrer món. Aquesta vegada a Menorca i només se n'anaren els pares, la Rosa i en Miquel. En Salvador ja estava llicenciat i feia de camioner i jo vàreig quedar amb ell a casa i també treballava, ara a una impremta.

CAP A MENORCA

Comencen per Ciutadella i si èxits havíem tingut a Catalunya i a Mallorca, a Menorca era un desbordament. Va doblar l'entrada de preu per ami-

norar l'impetu de la gent, però res, no va servir per altra cosa sinó per a acreditar molt més les teresetes. Cada poble un èxit rotund. A Ciutadella ens feren l'honor d'entrar fins al vestíbul el cavall que duia la "capellana" i varen invitar la meua mare que toqués el front del cavall o sinó quedaven agraviats. Sort que no ens varen oferir espantar el cavall perquè l'assumpte és posar-se baix del cap ben davant les potes davanteres i així el fan aixecar. Aquestes festes no estan exemptes de fastuositat, de coratge i d'un significat atraient. Mercadall, Villacarlos, Ferreries, Maó, etc. es barallaven per poder entrar a les representacions i cal fer notar que es tractava d'una gent molt ben educada i molt intel·ligent. Acabaren la "tournée" més aviat perquè el Salvador es casava i la seva promesa ho volia fer el dia del sant de la seva padrina el 12 de Setembre.

L'hivern d'aquest any el passàrem com els altres: a casa i treballant. El pare es posà a construir aparells de fira en miniatura. Aquestes joguines a les quals he dit aparells, eren uns cavallets, una sènia, barques, tobogan. Cinc departaments de 50 cm, cada un, amb oficis representats amb els obrers corresponents i tot en moviment. Els cavallets anaven amb combinació d'un fonògraf i els oficis amb tota classe de cordons, fils i amb la força d'una maneta de gramola marxaven tots.

L'any següent, engrescats com mai, a embarcar cap a l'illa germana de Menorca i aquest any la vàrem córrer tota. Jo els vàreig acompanyar per no quedar sola a casa. Finalitzada la volta, em vaig casar jo també. L'hivern d'aquest any, el pare es posà a construir pianos que sonassin i encara que no sonaven com els pianos, com a pianos es podrien tocar.

HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"

NOVA DECORACIO

TERRASSA

Provin la
nostra
CUINA RAPIDA
ÉS TROPI !...

OBERT TOTS ELS DIES

SERVEI DE BEGUES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

CARNISSERIA XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCÍAS

Plaza España, 62 · Teléfono 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

TALLERS LLUCMAJOR

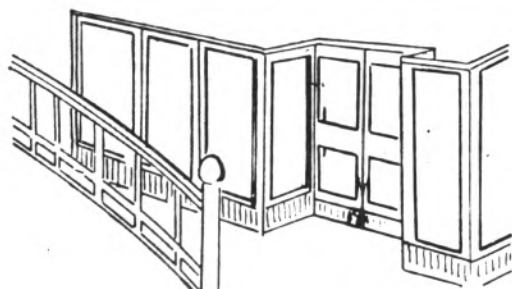
SERVEI OFICIAL

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS

ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

Dojo Kodokan de Lluçmajor

AMB LA DIRECCIO DE JERONI MATEMALES

ELS OFEREIX: JIU-JITSU, JUDO, GIMNASICA DE
MANTENIMENT I RELAX, AEROBIC, GIMASTICA
DE MUSCULACIO, ETC.

GIMNASICA I RELAX

AEROBIC

S'INFORMI
AL Carrer Major, 39
LLUCMAJOR
o al Tel. 21 14 28
des de les 17 hores

JIU-JITSU

DEFENSA CONTRA MATA FORT, CURSOS D'ARTS MARCALS, ETC.

Arriba sempre, inevitable, l'hora dels adéus, aquell instant incert entre dos llums quan el cor batgega neguitós per l'absència que seguirà el comiat...

Sempre arriba aquesta hora i a LA RACONERA li ha arribat. Aquí i ara és el moment d'acomiar aquesta secció que des del mes d'agost del 1983 puntualment i mensual ha aparegut a les pàgines de la nostra revista. El copiadore de llistes ensinistrat en altres dèries roda clau al calaix principal de moble antic i deixa els soferts llegidors estalvis de la ingrata tasca d'empassar-se cada mes els seus indigests guisofrins.

LA RACONERA, per ara i probablement per a sempre (encara que no cal fer profecies, sobretot per allò que no hi ha temps que no torni), es clou. I pensa el copiadore que no perquè la situació d'anormalitat lingüística que la provocà hagi variat. No, aquesta situació és avui probablement més greu que no fa tres anys, però hi ha d'altres maneres d'actuar i, potser, aquesta secció ja ha aconseguit el camí que inicialment es plantejava (pen-

sem que la intenció de l'embotornador de pappers era de presentar una dotzena de llistes de barbarismes i llur correcció i que les entregues han sobrepassat, sense que cap lector emfuriat els hagi calat foc, el nombre de trenta).

En unes paraules d'adéu, com són aquestes, és obligatori per part del qui les promou fer una relació d'agraïments. Aquí vam.

Gràcies a aquells amics lectors de la secció que si bé enen poc nombrosos en quantitat excel·lien en puresa d'intencions i noblesa d'ideals. Gràcies pels seus consells que, habitualment, desvetllaven les pansides onelles del copiadore de llistes. Gràcies pels seus comentaris i suggeriments que sempre, amb la poca traça característica del copiadore, han estat tenguets en compte. A aquest públic generós deu el copista la impressió que els treballs fets sense dobles intencions tenen raó d'esser i val la pena de vessar la tinta per a macular els folis nívols. D'aquests company és també el comentari de com és de difícil aplicar les orientacions que la

RACONERA proposava. D'això en conclou el copiadore que si és difícil, almanco s'ha intentat, o s'intenta. I d'això es tracta, d'intentar-ho una, cent, mil voltes, fins que s'arribi a bon port. Quan tots ens plantejem el problema de la necessitat de correcció en la nostra parla ja hauréem iniciat la solució del nostre problema. Si voleu és poc, però ja és encoratjador.

Gràcies també a aquells que en lloc de flors envien mossegades, enverinades amb el verí fatal dels qui de cap de les maneres accepten que el pa sia pa i que tresquen tots els camins per tal d'allunyar-se de Roma. Gràcies perquè el seu capteniment no feia altra cosa que refermar el copista en la seva convicció que cal treballar sense soroll, però amb contundència, rigor i continuïtat per tal de dispersar les males boires de la ignorància o la mala intenció (o ambdues companyes apallades, cosa ben freqüent).

Gràcies, en definitiva, a tots els qui d'alguna manera, no sap el copista si per masoquisme, han fet possible la tasca al llarg dels mesos. Sincerament i definitivament, mercès.

Abans de posar punt i final a aquest exercici d'auto-contemplació del melic, engrescament amb vetes de narcisisme prou característic d'aquells que no tenen coses gaire sucoses per dir, pot ser no fóra fora (!!) de lloc intentar donar resposta a una pregunta obvia: haurà servit d'alguna cosa la nostra secció? Pensa el copiadore que plantejava

així la qüestió la resposta no pot esser esperançadora, caldria (no és ara el moment de respostes poc positives) reescriure-la, ha aconseguit LA RACONERA els objectius que aquell llunyà mes d'agost es proposava?. Es clar, respondre a un interrogant com aquest sense posar ma al refranyer pot esser ben compromès, així doncs caldrà, amb l'ajut esmentat, concloure: objectius atesos, sí o no? Pensa el copiadore que ni amics, ni barallats, que ni fava, ni pèsol, que ni carn, ni peix, que ni blanc, ni negre, que ni cuit, ni cruu i amb la consciència clara que qui espera peix, espera fam, i que quan un està empegueït, la panxa ho paga, i, endemés, si algú ho troba poc, que pos el bast... ja està dit tot.

Per acabar dos mots més; la normalització lingüística del català, ideal que emmarcava des dels seus inicis aquesta secció, no ha avançat gaire al llarg d'aquests tres anys. En el context d'aquest fet lamentable, la pretensió que LA RACONERA es proposava: netejar la llengua parlada de barbarismes, mots manllevats o "forasterismes i altres herbes", continua essent absolutament vigent. Així doncs, des del lloc i l'hora del comiat cal reafirmar una volta més la necessitat de perseverar sense desmai en la tasca individual —i col·lectiva— de la recuperació de les nostres senyes d'identitat com a poble, la primera de les quals és la "rica", "dolça" i "flexible" llengua "nostra" catalana!

Març 86.

PERRUQUERIA

FINA

C/. D'es Vall, 49

Maderas
ramon, s.a.

ALMACEN Y OFICINAS:

Ctra. Lluçmajor-Porreras, Km. 1

Teléfono 66 08 37

LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:

Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05

MANACOR

sa teulera

CENTRES - RAMS DE NUZIA

PLANTES - CORONES

Carrer Campos 80 - Tel. 66 01 76

Plaça Espanya, 45 - Tel. 66 13 59

A la fi s'ha destapat es bunyol. I ha estat amb forat! An es mussolet li queien ses plomes quan m'ho contava.

A canvi d'es terrenys de s'urbanització de Capocorb que corresponien a s'Ajuntament s'empresa promotora li donarà, a aquest una indemnització en metèllic i a més 21.000 mts.2 (3 quarterades) a s'altre banda de l'antiga via d'es tren, entre es camí de Cala Pi i es de S'Estanyol. Aquests 21.000 m2. varen ser valorats ni més ni manco que en 42.000.000 de pts. que corresponen a s'Ajuntament (an es Poble?).

Però lo més trist no és que se tirin per la borda tants de milions, sinó que des 17 regidors que vetlen pes nostros interessos, no n'hi va haver cap ni un que digués "aquesta boca és meua".

Ara que fa poc que ha passat es temps de "Sa Passió" crec que hauríem de recordar an es regidors que an el Bon Jesús (el Poble) no el varen crucificar només es soldats, també n'Herodes el condemnà rentant-se ses mans. Foren culpables es qui l'acusaren i es qui sabent que era innocent callaren.

I ja que an es mussol avui li ha pegat per parlar de passatges bíblics, vos vol dir que amb actuacions com aquesta (uns per propiciar aquest fet durant quatre anys, com fa fer el PSOE i ets altres per no posar-hi resistència) vos mereixen que es poble vos recordi que sa "Casa de la Vila" és casa per vetlar pets interessos des ciutadans, com Jesús recordà an es mercaders que sa "Casa del Pare" era lloc d'oració i no per fer-hi negocis.

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescadors, 19 - Tel. 66 02 46

S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51

PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

G.A.T. 687

**BITLLETS DE VAIXELL
I D'AVIÓ**

OFERTA ESPECIAL VAIXELL

**ANADA I TORNADA
4 PERSONES I EL COTXE
34.240 ptes.**

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

C/. Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 - 54 - 58

S'ARENAL

Cristaleria Llucmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats -
Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Telèf. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

Concurs de cartells

**EN CONTRA DE LA
URBANITZACIO DE
CAPOCORB.**

**Patrocina i organitza:
Delegació GOB de
Llucmajor.**

xen les característiques ade-
quades o els mèrits sufi-

BASES.

1.- Hi podran prendre part totes les persones que ho desitgin.

2.- Els cartells presentats hauran d'ésser originals i inèdits, amb el lema que el representi en llengua catalana, si més no, aquest haurà de fer referència a la destrucció que suposarà la urbanització de Capocorb.

3.- Els originals es presentaran en l'espai d'una Di-
na-3, amb colors plans.

4.- El guanyador rebrà una subscripció de dos anys al GOB, una subscripció a la revista "L'Ecològista", insígnies del GOB i una de les dues obres d'art a escollir pel guanyador de Joan Miquel Roca i Fuster o de John Ulbricht.

5.- El termini d'admissió dels cartells acabarà el 15 de maig. Els llocs de presentació seran: S'Amfora (carrer de la Font núm. 8); OCB (carrer de l'Esperança núm. 3); i l'Institut Maria Antònia Salvà (carrer de Gràcia s/n). S'admetran els originals que arribin per correu, sempre i quan, la data d'expedició no sigui posterior al dia 15 de maig.

6.- L'obra guanyadora serà impresa en serigrafia, així com, si el jurat ho creu convenient, algun dels altres lemes rebuts per a fer-ne adhesius i altres coses.

7.- El premi podrà, si el jurat ho creu convenient, deixar d'ésser adjudicat si els cartells presentats no reuneixen

cients, emperò el premi no podrà ésser fraccionat.

8.- El veredict dels membres del jurat serà inapel·lable.

9.- El lema del cartell guanyador i l'altre possible lema es donaran a conèixer abans de l'entrega del premi mitjançant la premsa i la ràdio.

10.- Es farà una exposició de tots els cartells seleccionats pel jurat al local de la Rectoria.

G.O.B. Llucmajor,
abril de 1986.

**PUIG DE GALTENT, SA
SOPEGADA DES
GEGANT I PUIG DE SES
BRUIXES.**

Pel proper diumenge, dia 27 d'abril, el GOB - Llucmajor, ha organitzat la primera pujada als putxos oblidats del poble.

Tothom hi està convidat.

La sortida serà a les 9 del matí, del solar de Ca'n Mataró (just davant la rectoria).

GOB - Llucmajor.

**AUTO-ELECTRIC
Barceló**

Ronda de Ponent, s/n. - Pedro A. Mataró, 55

Teléfono 66 01 70

LLUCMAJOR (Mallorca)

Venta y asistencia
técnica de los productos:

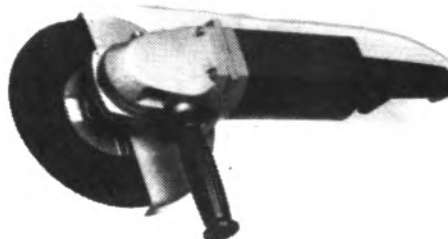
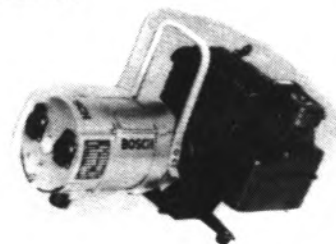
BOSCH
Automóvil

BOSCH
Herramientas

BLAUPUNKT

Calentadores
JUNKERS

**en comprar un martell o un
generador regalam una
esmoladora**

**berbiquis des
de 5.500 Ptes.**

esports

En el Pollesportiu de Lluçmajor

VIII CAMPIONAT D'ESPANYA DE KENDO

El català M. Sorribes, guanyador

Joan Quintana.

Gran esdeveniment que va tenir lloc el passat dia 22 de març, en el Pavelló Municipal llucmajorer. El campionat d'Espanya de Kendo que, enguany arriba a la vuitena edició.

Aquesta prova, que va comptar amb la col·laboració del CIM, l'Ajuntament de Lluçmajor i la Federació Balear de Judo i D.D.A.A.,

va tenir la participació de lluitadors de les Comunitats autònomes de Catalunya, Aragó, València, Canàries, Madrid, País Basc i Balears.

El català Miquel Sorribes es va proclamar finalment campió d'Espanya quan va superar a la final a Valero Aparició el qual va obtenir medalla de plata

i a Dario Nieves i Miquel Narencho els quals es varen fer mereixedors de la medalla de bronze.

Pel que es refereix als nostres representants de Balears, els més destacats varen ser Osinalde i Perelló.

Hem de dir, per acabar, que Kendo és una art marcial que tengué els inicis en el país del sol naixent i que darrerament pren

molta força al nostre país. Es tracta d'una lluita amb sabre, actualment de bambú, i prové des de l'antiguetat. Aquest tipus de lluita va assolir al Japó una gran importància en l'època dels samurais, fins que posteriorment es va prohibir la lluita amb sabres i varen ser substituïts, com ja hem dit, pels actuals de bambú.

Infantils C.D. Espanya (I Regional)

HA ACABAT LA LLIGA

J. Quintana.

Des de la darrera informació, abans d'acabar la lliga, es jugaren tres partits. El primer, jugat al Municipal llucmajorer dia 1 de març, els nostres infantils aconseguiren guanyar (3-1) a l'Escolar, set dies després es perdia contra l'Olimpí encara que es va causar una bona impressió a Manacor deixant el pavelló llucmajorer molt alt i per acabar, es perdé a casa (1-2) contra el J.D. Inca.

Els resultats d'aquesta campanya 1985-86 han estat els següents:

I VOLTA.

Espanya, 1 - J. Sallista, 1
Sant Jaume, 3 - Espanya, 1
Espanya, 4 - Felanitx, 2
Poblenc, 2 - Espanya, 0
Espanya, 2 - Santanyí, 0
Barracar, 1 - Espanya, 1
Espanya, 0 - B. R. Llull, 0
Avance, 1 - Espanya, 4
Espanya, 3 - Consell, 1
Badía C.M., 6 - Espanya, 0
Escolar, 2 - Espanya, 0

Espanya, 0 - Olímpic, 7
J.D. Inca, 4 - Espanya, 0

II VOLTA.

J. Sallista, 3 - Espanya, 0
Espanya, 7 - Sant Jaume, 0
Felanitx, 0 - Espanya, 3
Espanya, 1 - Poblenc, 1
Santanyí, 1 - Espanya, 3
Espanya, 5 - Barracar, 2
B.R. Llull, 1 - Espanya, 1

Espanya, 4 - Avance, 1
Consell, 1 - Espanya, 2
Espanya, 1 - Badía C.M., 1
Espanya, 3 - Escolar, 1
Olímpic, 1 - Espanya, 0
Espanya, 1 - J.D. Inca, 2

Després d'aquests resultats la classificació final respecte del C.D. Espanya Infantil, i altres equips, ha quedat així:

Juventud	26	24	1	136	24	49
Olimpí	26	28	2	108	28	43
Badía	26	16	3	87	28	38
Poblenc	26	16	2	8	70	34
Sallista	26	18	4	7	40	37
B. R. Llull	26	12	7	7	56	38
Escolar	26	12	4	9	59	42
Espanya	26	10	6	10	45	47
Felanitx	26	10	3	12	62	54
Barracar	26	6	2	18	41	112
S. Jaume	26	6	1	19	40	89
Santanyí	26	6	1	19	26	96
Avance	26	4	2	20	34	114
Consell	26	3	3	20	30	101

F. Romero i M.A. Corbalán, Infantils C.D. Espanya.

SANEAMIENTO
CALEFACCION

Gabriel Oliver

INSTAL·LACIONS SANITARIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

Alevins C.D. Espanya (I Reg.)**S'HA PERDUT LA CATEGORIA**

Quintana Castell.

Encara que en el moment d'escriure aquestes línies manquin encara tres partits per acabar la lliga només un miracle pot fer que els alevins no perdin la categoria. Allò que es veia venir des de feia temps acaba de succeir i els espanyistes figuren per primera vegada en la història, la pròxima temporada, a Segona Regional.

El passat mes de març va ser el penúltim calvari per als blaus perdent tots els partits per severes golejades. Dia 1 de març es perdia al camp blaugrana de Sa Pobla per una golejada dotzenal (12-2) i es va encarregar Ruiz (2) d'aconseguir els gols que serien els de l'honor, el proper dissabte es tornava a perdre també per golejada contra el St. Jaume, aquest pic a casa, de 2-9, essent Ruiz i Amen-gual els que varen aconseguir els gols. Una setmana després vendria un trascendental partit jugat contra el Sta. Maria, en aquell camp, el qual també ocupava una zona perillosa, i cabia la possibilitat, en cas de guanyar-li, de pujar algun escaló però no va ser possible ja que mitja dotzena de gols (6-1) acabaren amb les il·lusions visitants i només varen fer un gol, obra de Ruiz. I, per finalitzar, una nova derrota a casa (1-4) a càrrec del Felanitx, i un altre gol local de Ruiz que encara que serveixin de poc acaben per entrar dins el marc contrari com qualsevol altre que ser-

E. Tallón, entrenador dels alevins C.D. "Espanya".

veixi per aconseguir punts.

S'ha perdut la categoria com hem dit en un principi, però nosaltres no volem acabar sense rompre una llança a favor de l'entrenador Ernest Tallon. Es sabut que en guanyar i anar ben classificat resulta fàcil per a un entrenador, mantenir-se en allò difícil és aguantar fort i quan es comença malament, es continua malament i s'acaba pitjor. Ernest ha sabut aguantar el "tipo" donant mostres d'un gran valor i una gran afició, han estat molts de maldecaps per a un home que creim al menys culpable. Nosaltres, des d'aquí, encara que sabem que no serviria de gaire, volem expressar-li la nostra admiració i recordar-li que l'home no s'aprecia pel que val sinó pel que valen els que l'aprecien.

Escolar	22	19	2	1	99	11	40
Olimpic	22	18	3	1	94	12	39
R. Lluç	22	14	3	5	63	28	31
Poblense	22	13	4	5	71	26	30
S. Jaime	22	13	3	6	77	34	29
Badia	22	10	7	5	31	27	27
Juventud	22	10	6	6	42	32	26
Petra	22	6	5	11	30	49	17
Conest	22	4	7	11	26	59	15
Salle M	22	4	6	12	22	40	14
Felanitx	22	3	6	13	29	63	12
S. Maria	22	4	3	15	28	75	11
Avance	22	4	1	17	21	83	9
Espanya	22	2	4	16	28	122	8

Benjamins Sport - Lluçmajor**TAN BO COM EL MILLOR**

J. Quintana.

La nostra darrera crònica, apareguda en aquestes mateixes planes, la titulàvem "Partit trascendental" No era per menys, ambdós contendents —Mallorca A. i S. Lluçmajor— es jugaven el primer lloc de la classificació i amb tota seguretat la possible consecució del títol final.

R. MALLORCA, A, 3
S. LLUCMAJOR, 2

Molts de seguidors visitants es varen desplaçar a la capital per animar els seus colors però es varen veure completament inclinats per l'actuació arbitral d'un col·legiat que sempre va agranar cap a ca seva i quan més dominava l'Sport i el gol de l'empat ja es veia venir va tocar la pita final quan mancaven alguns minuts per acabar el temps reglamentari, segons varen dir els entrenadors. Però com que el rellotge de l'àrbitre és el que mana s'han de resignar però això no lleva que l'equip visitant fes una sobèrbia actuació sobre el rectangle i va demostrar ser tan bo com el millor, marcant dos gols al líder (J.A. Tomàs) en el seu ambient, la qual cosa l'havien feta molt pocs equips, i jugant de tu a tu en tot moment.

S. LLUCMAJOR, 2
R. LLULL, 1

Diffícil partit per als al·lots que preparen Bonet i Martínez ja que els va cos-

tar molt vèncer en aquest partit. El R. Lluç va ser un dels equips que han desfilat pel pàrquet del Pavelló Municipal de Lluçmajor i ha demostrat que la bona classificació no és casualitat. Al final els punts es quedaren a casa gràcies a la constància de tots i als gols de J. Ruiz i J. Bonet.

ESTUDIANTS, 3
S. LLUCMAJOR, 7

Partit dominat per l'equip visitant que sempre va anar davant en el marcador i va acabar per guanyar de golejada en un difícil terreny com sol ser el palmessà dels Estudiants, el qual es va marcar un gol en pròpia porta, en una dissortada jugada d'un defensor local, però que no va ser decisiu perquè A. Bonet (3), Tomás (2) i J. Bonet varen sentenciar el partit sense necessitat d'ajudes externes.

S. LLUCMAJOR, 5
PATRONAT, 0

Un partit fàcil per als locals els quals el varen resoldre prest contra un rival fluix que ocupa l'avantpenúltima plaça de la classificació i en aquesta ocasió va demostrar que la seva posició no enganya. Hem de dir, finalment, que els gols foren aconseguits per A. Bonet (3), Tomás i un per un defensor en propi marc, La classificació després del darrer encontre comentat ha quedat així:

Mca. A	18	17	1	0	127	29	35
Cayt. B.	18	15	1	2	127	28	31
Lluçmaj.	18	15	1	2	98	31	31
Cide A.	18	10	2	6	86	50	22
Cide B.	18	10	1	7	103	91	21
R. Lluç	18	9	2	7	91	98	20
Manacor	18	8	2	8	78	80	18
Lluç	18	8	1	9	68	76	17
Estudiant.	18	7	0	11	73	6	14
Esportias	18	5	3	10	68	97	13
Salle A.	18	4	3	11	43	77	11
Patronato	18	4	1	13	42	88	9
Valldm.	18	3	0	15	56	148	6
Indioteria	18	1	2	15	32	105	4

HA ACABAT LA TEMPORADA

Ja som al mes d'abril i ja s'han acabat gairebé totes les competicions de lliga a les quals prenen part equips llucmajorers. Començant pels "seniors" s'ha acabat la primera fase acabant en segona posició. Una vegada acabada aquesta, han començat els anomenats "play-off" i no ha estat massa bo l'inici, ja que el primer partit l'ha perdut enfront del "Costa de Calvià" equip al qual li havia guanyat els dos partits jugats a la primera volta.

Els juvenils també ja han acabat, han quedat tercers de Mallorca per darrera dels tradicionals Sant Josep i Patronat encara que quasi es va donar la sorpresa quan es va perdre per sols 7 punts dins la pista "Pare Ventura" del Patro-

"Cadetes" masculí.

Infantils masculí.

CA'N MATIES
BAR - RESTAURANT

TAPES VARIADES
BERENARS

C/. Campos, 1 - LLUCMAJOR

minibàsquet els quals sense destacar per la seva altura (cosa que no passa a cap equip de la vila, ja que són més bé "petits") s'han situat pel mig de la taula fent uns partits interessants.

Les que si han fet una gran temporada són les minibàsquet femenines que han aconseguit ocupar el primer lloc de la seva lliga, encara que aquest equip si que té bona altura.

Les cadetes en aquests moments estan pel mig de la taula dels tant de moda "play-off", però encara a lluny d'arribar als primers llocs de la classificació.

Després de proclamar-se campiones de Mallorca l'equip "senior" femení ha disputat el trofeu "Jordi Joan" quedant terceres per davant del Ses Salines, equip al qual ja havia superat a la lliga encara que per poca diferència.

En definitiva aquesta és la visió més o manco aproximada del que passa en aquests moments al bàsquet llucmajorer, alguns juguen play-off altres el torneig Jordi Joan i altres ja han acabat a l'igual que aquesta crònica.

Joan Garau.

nat.

Els que també han fet una bona temporada han estat els "cadetes" els quals després de passar als "play-off" finals havent derrotat al Sant Agustí va quedar també tercer darrera dels mateixos equips que els juvenils.

Els infantils han fet una mala temporada i guanyant molts pocs partits s'han anat situant als darrers llocs de la taula sense esperances de millorar la seva situació a curt termini.

Millor paper han fet els

CAMPIONAT DE COLOMS MISSATGERS

En plena activitat es troba el Club Colombòfil Llucmajorer. Com la passada temporada, el campionat d'enguany consta de dues fases de les que ja s'ha disputat la primera.

Aquesta fase ja acabada, constava de 6 amollades, totes elles des d'Eivissa i han tingut diferents resultats en lo referent a percentatges de coloms comprovats. Des d'un 30 o/o de la primera amollada, hi ha hagut fins a un 90 per cent en alguna altra.

El promig de coloms participants ha estat d'uns 300 per cada prova.

Tres colomistes han estat els guanyadors d'aquestes 6 proves. F. Rosselló guanyà la 1a., S. Ballester fou el guanyador de la 2a., 3a i 4a., mentre que n'Antoni Oliver era el guanyador de la 5a. i 6a.

La classificació general per suma de temps en aquesta 1a. fase, quedà establerta de la següent forma: 1er. A. Oliver, 2on. Janer-Tomás-Pallicer i 3er. J. Agulló.

Per suma de punts dels coloms designats, la classificació definitiva fou la següent: 1er. B. Vadel, 2on. A. Oliver i 3er. V. Vaquer.

A la segona fase, on totes les proves són des de la península, hi ha quatre amollades des d'Alcoy, 1 de Valdepeñas (Ciudad Real, 1 de Madrid,, 1 de Baza (Granada) i la darrera i més llarga des de Cabeza del Buey (Badajoz).

En aquest torneig se disputen els importants trofeus de "Càrnica Semar", "Instal. Sanitàries Castell", i "Frutas El Molino".

D'aquesta fase s'han realitzades les següents amollades:

I ALCOY.- D'un total de 203 coloms participants, s'en cronometraren... 115. Per tant un 56 o/o el mateix dia a la primera amollada de la península d'aquest campionat.

La classificació d'aquesta prova fou la següent: 1er. F. Rosselló, 2on. Janer-Tomás-Pallicer, 3er. i 4rt. J. i B. Bonet.

II ALCOY.- Bastant dolentes foren les condicions climatològiques d'aquesta amollada. Això motivà que el percentatge de coloms arribats el mateix dia només fos d'un 26 per cent. De 211 que participaven, sols se'n comprovaren 55.

Els 4 trofeus que hi havia per aquesta prova foren aconseguits en la forma següent: 1er. S. i C. Paniza, 2on. J. Contestí i 3er. i 4rt. J. Monserrat.

VALDEPEÑAS.-

Aquesta amollada de més de 500 kms. tenia dos dies de concurs i fou precisament el segon dia quan se cronometraren els 13 coloms d'un total de 59 que cursaven.

Els trofeus patrocinats per La Caixa, pels 6 primers classificats d'aquesta prova, foren aconseguits de la següent forma: 1er. F. Rosselló, 2on. i 3er. Julià Monserrat, 4rt. Antoni Oliver, 5è Janer-Tomás-Pallicer i 6è Joan Contestí.

MADRID.- Aquesta amollada que a més de ser puntuable pels trofeus que se disputen al llarg d'aquest campionat, corresponia el I TROFEU CIUTAT DE LLUCMAJOR, que han patrocinat el Consell Insular de Mallorca i el nostre Ajuntament. A aquesta prova hi participaven colomistes de diferents llocs de l'illa. El total de coloms que concursaven fou de 292.

Vint i un coloms cronometrats el 1er. dia i 20 el 2on. fou el balanç d'aquesta amollada. Quasi un 10 o/o el mateix dia i altre tant l'endemà, creim que pot considerar-se un èxit rotund, tractant-se d'una prova des de Madrid.

Els cinc primers classificats d'aquesta amollada foren els següents:

1er. Domingo Sureda, de Manacor; 50.000 pts. i trofeu de plata.

2on.- Miquel Mulet, de Llucmajor; 30.000 pts. i trofeu.

3er.- Francesc Rosselló, de Llucmajor; 20.000 pts. i trofeu.

4t.- Vicenç Bernat, de S'Arenal; 15.000 pts. i trofeu.

4è, Julià Monserrat, de Llucmajor; 12.000 pts. i trofeu.

Quant a la classificació local, que a més dels trofeus de costum hi havia també premis en metàl·lic, fou aquesta:

1.- Miquel Mulet 25.000 pts.

2.- Francesc Rosselló 15.000

3.- Julià Monserrat. . . 10.000

4.- id. 8.000

5è id. 7.000

6è id. 6.000

Després d'aquesta amollada les classificacions generals han quedat de la forma següent:

II TROFEU CARNI-CAS SEMAR.- 1er. Francesc Rosselló, 2on.- Julià Monserrat; 3er. Janer-Tomás-Pallicer.

Futbol Empreses

Fase final campionat de Mallorca

GRAN CAMPANYA DEL RT. TROPICAL

Amb els següents equips, capdavaners dels seus grups corresponents, se juga la liguilla del campionat de Mallorca-futbol Empreses—.

GRUP A:
Rosas Mallorca
Veterans Consell.

GRUP B:
Rt. Tropical
Ca Na Paulina.

GRUP C:
Gloria Mallorquina
Bar Casa Mis.

Després d'haver jugat quatre partits, els resultats obtinguts pel nostre equip Rt. Tropical són els següents:

Gloria Mallorquina, 1

Rt. Tropical, 1

El gol de l'empat fou marcat p'en Miquel Mas.

Rt. Tropical, 0 -

Ca Na Paulina, 1

Aquest encontre jugat amb llum artificial es va perdre al darrer minut i solament hi hagué temps de treure del mig del camp. Cal assenyalar la presència del

Pallicer.

IX TROFEU INSTAL. SANITÀRIES CASTELL.- 1er. Vicenç Vaquer, 2on. Janer-Tomás-Pallicer, 3er. Fran-esc Rosselló

I TROFEU FRUTAS EL MOLINO.- 1er. Julià Monserrat, 2on. Miquel Mulet, 3er. Francesc Rosselló.

Perquè finalitzi aquest torneig, manca disputar-se dues proves des d'Alcoy, una des de Baza (Granada) i una des de Cabeza del Buey (Badajoz).

En el proper número d'aquesta revista procurarem tornar informar de la marxa d'aquest campionat.

Bernat.

"linier robot" que aturava "automàticament" alçant el banderí totes les avançades del nostre equip.

Rt. Tropical, 3

Veterans Consell, 0
Gols marcats per: J. Oller, Jaume Clar i Francesc Magaña.

Roses Mallorca, 1

Rt. Tropical, 1

En aquest encontre es pità un penalt injustament a M. Mas quan totsol en tissores rebutjà una pilota que li ferí la mà. El gol l'aconseguí en Pere Vich, de remat de cap.

La classificació fins a la data (31.03.86) és
Bar Casa Mis. 5 punts
Rt. Tropical 4 punts
Veterans Consell . . . 4 punts
Roses Mallorca . . . 4 punts
Gloria Mallorquina. . 4 punts
Ca Na Paulina 3 punts.

Creim sincerament que el Rt. Tropical està fent una campanya extraordinària i potser si la sort acompanya un poc sia capaç d'aconseguir el campionat.

Jaume.

CLUB DE PESCA ES CAP ROIG

1er. Trofeu Bar Pou.

Resultat de les proves.

ROQUER (02.03.86)

- 1.- Francesc Martínez
1.419 grams.
- 2.- Miquel Llompart . . . 1.368
- 3.- Francesc Laredo . . . 1.200
- 4.- Miquel Vidal 1.155
- 5.- Francesc Riera . . . 1.015
- 6.- Jeroni Burlo 950
- 7.- Francesc Pedregosa . . 782
- 8.- Otilio Riera 715
- 9.- Antonio Homar . . . 715
- 10.- Bartomeu Rigo . . . 600
- 11.- Miquel Clar 372
- 12.- Víctorino López . . 355

El pescador que aconseguí la peça més grossa fou en MIQUEL LLOMPART 355 grams.

PROVA DE BARCA
(09.03.86)

- 1.- Miquel Vidal .2.540 grams
- 2.- Monserrat Pons . . . 2.358
- 3.- Francesc Riera . . . 1.850
- 4.- Domingo Pérez . . . 1.788
- 5.- Otilio Riera 1.625
- 6.- Jeroni Burlo 1.555
- 7.- Antoni Homar . . . 1.472
- 8.- Jaume Garau 1.250
- 9.- Miquel Llompar . . 1.115
- 10.- Guillem Barceló . . . 905
- 11.- Miquel Clar 845
- 12.- Francesc Martínez . 810

La peça més grossa fou capturada p'en DOMINGO PEREZ 200 grams.

Informació: Llista exposada en el tauló d'anuncis del Club Es Cap Roig —Bar Mundial—.

JAUME.

REGATES

El Club Nàutic de S'Arenal, per delegació de la Federació Espanyola de Vela, organitza el Campionat d'Espanya de la Classe "Finn" i també el Campionat del món "Finn Gold Cup" per iots de la classe olímpica "Finn".

El Campionat d'Espanya s'iniciarà el dia 26 de

juny per acabar el dia 30 del mateix mes.

La "FINN GOLD CUP" s'iniciarà el dia 3 de juliol de 1986 i acabarà el dia 13 del mateix mes.

Les competicions es faran a la Badia de Palma, a les proximitats de S'Arenal (Llucmajor).

RESTAURANT GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS

Informació: 66 03 17

S'Estanyol

VISITA DEL PRESIDENT DE LA FEDERACIO BALEAR DE MOTONAUTICA

De dreta a esquerra: Andreu Amer, Toni Ginard, González Pando i el nostre col·laborador Tomeu Sbert. Més enllà en Toni "de Son Ferretjans" que mirava.

Dies passats va visitar el Club Nàutic S'Estanyol el nou president de la Federació Balear de Motonàutica, Manolo González Pando. El motiu de la visita estava relacionat amb la intenció de comprovar les possibilitats favorables que a les aigües de S'Estanyol se celebrin aquesta primavera o estiu, proves de motonàutica organitzades pel mateix club s'estanyolenc i entre elles la "I Prova Trofeu Ciutat de Llucmajor", d'aquest espectacular esport de la mar.

González Pando fou atès pel president del club Antoni Ginard, el directiu Andreu Amer i altres persones. Es varen recórrer les instal·lacions del Club, local social i es comentà que la tranquil·litat de les aigües d'allà, permeten molt bé fer proves de velocitat. Per ara seran embarcacions de més baixa cilindrada, però no es descarten carreres de més importància, com pot esser S'Estanyol-Cabrera-S'Estanyol, envoltant la petita illa de Cabrera amb els mateixos vaixells.

Tomeu Sbert.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

Entre noltros

DEFUNCIONS.

-Antoni Oliver Mas, morí dia 1/2 als 71 anys.
 -Magdalena Coll Noguera, morí dia 2/2 als 73 anys.
 -Pedrona Ordinas Jaume, morí dia 4/2 als 86 anys.
 -Maria Vaquer Barceló, morí dia 4/2 als 80 anys.
 -Franc Jaume Vidal, morí dia 5/2 als 86 anys.
 -Margalida Escalas Juan, morí dia 6/2 als 81 anys.
 -Guillem Mut Jaume, morí dia 6/2 als 71 anys.
 -Miquel Obrador Tomàs, morí dia 7/2 als 73 anys.
 -Fermín Barceló Miravall, morí dia 8/2 als 79 anys.
 -Eulàlia Bonet Costa, morí dia 13/2 als 88 anys.
 -Andreu Martí Burguera, morí dia 14/2 als 60 anys.
 -Miquel Cardell Cerdà, morí dia 15/2 als 84 anys.
 -Margalida Salvà Garí, morí dia 15/2 als 92 anys.
 -Margalida Clar Mas, morí dia 19/2 als 68 anys.
 -Antoni Fullana Tomàs, morí dia 22/2 als 79 anys.
 -Antoni Clar Oliver, morí dia 24/2 als 88 anys.
 -Llúcia Garcias Mulet, morí dia 25/2 als 74 anys.
 -Jaume Ginard Garau, morí dia 6/3 als 85 anys.
 -Joana Ma. Pizà Salvà, morí dia 7/3 als 91 anys.
 -Francisca Tomàs Mójer, morí dia 7/3 als 74 anys.
 -Francisca Aina Vidal Monserrat, morí dia 12/3 als 88 anys.
 -Miquel Camps Ginard, morí dia 14/3 als 72 anys.
 -Julià Suau Verd, morí dia 15/3 als 55 anys.

-Bonaventura Maimó Adrover, morí dia 22/3 als 96 anys.

(Agafat del Registre de la Parròquia ja que no hem pogut recollir les dades del Registre Civil del Jutjat de Pau per un petit problema burocràtic, de totes maneres esperam tenir-ho resolt aviat i a partir del mes que ve poder informar així com ho veníem fent fins a ara).

ABRIL.

METGES I APOTECARIES DE TORN.

METGES.

Dies 5 i 6: Dr. Carrero.
 Dies 12 i 13 Dr. Sugar.
 Dies 19 i 20 Dr. Pons.
 Dies 26 i 27 Dr. Armenteras.

APOTECARIES.

Dies del 01 al 06: Mir.
 Dies del 07 al 13: Cirera.
 Dies del 14 al 20: Gamundí.
 Dies del 21 al 27: Pons.
 Dies del 28 al 04: Mir.

**PEUGEOT
TALBOT**

**TALLERES
MARINA**

**AGENTE
OFICIAL**

**Talbot Solara
benzina**

Talbot Solara Diesel

Joan Ramon Clar
 Mestre de taller
 Carrer Marina, 104
 Tel. 66 05 21
 LLUCMAJOR

Sopa de lletres

T R E M B V C D F B
 L K S U P I U T R O
 G F P O Q M N B V M
 I T E B V N P O A B
 D L L A N T I A O E
 L N M P L O L U D T
 O B A A H V A H Q A
 R N N I T G V C F A
 A A D S A L O M O T
 F B V C X D R T G J

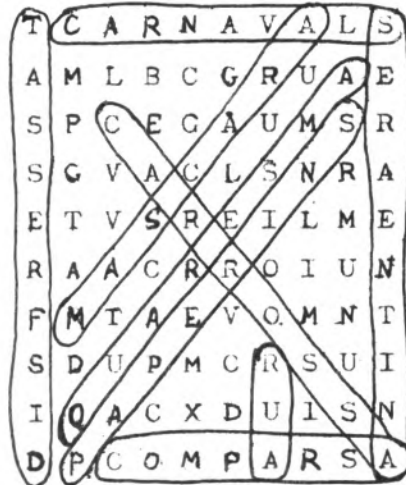
Vuit coses d'que fan llum.

Estimat, escolta això
 contesta a on te pregunten:
 ¿Quin arbre és que fa el fruit
 abans de treure la flor?.

Solucions als passatemps

SOLUCIO A L'ENDEVINALLA ANTERIOR.

Un raor.

Nou coses que en sentirem parlar aquests dies.

P'es forat d'es moix

L'eficàcia de l'Ajuntament es demostrat amb fets: Avisats d'hora, actuaren eficaçment!. El caramull augmentà per moments. Durant cinc dies l'oloràrem i un dematí desaparegué.

JOIERIA - RELLOTGERIA
 COMPOSTURES
 Born, 7 Tel. 66 02 75
Olegario
 TROFEUS I GRAVATS
 ART. REGAL

"laCaixa"

CAIXA
 DE
 PENSIONS

FOTO D'ESTUDI
 REPÒRTATGES
 FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
 I PUBLICITARIA

Carrer d'Es-Vall, 21
 Tel. 66 00 29

Volkswagen BUNNY

Rubí Automòviles Lluçmajor, S.A

Cra. s'Arenal, s/n - Tel. 66 02 34 - LLUCMAJOR
C/. Terral, 4 - S'ARENAL

**El más joven
de la familia Volkswagen.**

Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

ELEFANT

**Un lloc on la bona
marxa no es deslliga
del bon gust**

Plaça Espanya

Tel. 66 15 17

LLUCMAJOR

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

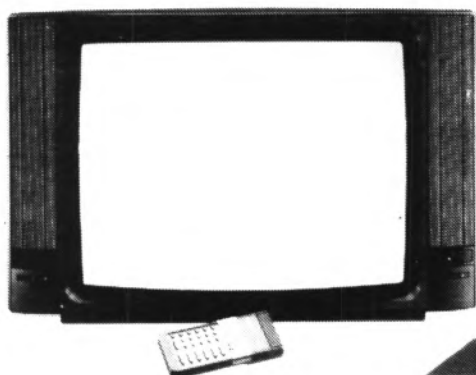
**C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR**

Ca'n Pau Salvà

EQUIPAMENTS DOMESTICS I COMERCIALS
INSTAL·LACIONS - REPARACIONS

TELEFUNKEN

SERIE «PAL POWER»

TV COLOR
VIDEO
HI FI

BONS PREUS!

Canon

ORDENADOR PERSONAL

*BOTIGA: C/. Bisbe Taixaquet, 24

*TALLER: C/. Weyler, 1

Tel. 66 01 04 - 66 02 55
LLUCMAJOR

FORN Ca'n Paco

A L'ESTIU HI
HAURÀ CAMISETES
PER ALS BONS
CLIENTS

COMPRI ALS PETITS
ESTABLIMENTS. TENDRA
UN TRACTE DIRECTE I
UN AMBIENT FAMILIAR

PREPARAM
ENCARRECS
PER A COMUNIONS

LLUCMAJOR
C/. Major, 79 - Telèf. 66 09 45

Ca'n Paco II
C/. Cardenal Rosell, 48 - Tel. 66 12 52